

Sénat de Belgique

Session ordinaire 1999-2000

2-42

Séances plénières

Jeudi 4 mai 2000

Séance de l'après-midi

Annales

Belgische Senaat

Gewone Zitting 1999-2000

Handelingen

Plenaire vergaderingen

Donderdag 4 mei 2000

Namiddagvergadering

2-42

Les **Annales** contiennent le texte intégral des discours dans la langue originale. Ce texte a été approuvé par les orateurs.
Les traductions - *imprimées en italique* - sont publiées sous la responsabilité du service des Comptes rendus. Pour les interventions longues, la traduction est un résumé.

La pagination mentionne le numéro de la législature depuis la réforme du Sénat en 1995, le numéro de la séance et enfin la pagination proprement dite.

Pour toute commande des Annales et des Questions et Réponses du Sénat et de la Chambre des représentants: Service des Publications de la Chambre des représentants, Place de la Nation 2 à 1008 Bruxelles, tél. 02/549.81.95 ou 549.81.58.

Ces publications sont disponibles gratuitement sur les sites Internet du Sénat et de la Chambre:
www.senate.be www.lachambre.be

Abréviations - Afkortingen

AGALEV	Anders Gaan Leven
CVP	Christelijke Volkspartij
ECOLO	Écologistes
PRL-FDF-MCC	Parti Réformateur Libéral – Front Démocratique des Francophones - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	Parti Socialiste
PSC	Parti Social Chrétien
SP	Socialistische Partij
VL. BLOK	Vlaams Blok
VLD	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU-ID	Volksunie-ID21

De **Handelingen** bevatten de integrale tekst van de redevoeringen in de oorspronkelijke taal. Deze tekst werd goedgekeurd door de sprekers. De vertaling - *cursief gedrukt* - verschijnt onder de verantwoordelijkheid van de dienst Verslaggeving. Van lange uiteenzettingen is de vertaling een samenvatting.

De nummering bestaat uit het volgnummer van de legislatuur sinds de hervorming van de Senaat in 1995, het volgnummer van de vergadering en de paginering.

Voor bestellingen van Handelingen en Vragen en Antwoorden van Kamer en Senaat:
Dienst Publicaties Kamer van volksvertegenwoordigers, Natieplein 2 te 1008 Brussel, tel. 02/549.81.95 of 549.81.58.

Deze publicaties zijn gratis beschikbaar op de websites van Senaat en Kamer:
www.senate.be www.dekamer.be

Sommaire

Prise en considération de propositions.....	5
Questions orales.....	5
Question orale de M. Ludwig Caluwé à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur «l'absence de transports en commun gratuits en Belgique pour les supporters de football durant l'Euro 2000» (n° 2-237)	5
Question orale de M. Philippe Mahoux au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «l'absence de clauses sociales ou environnementales dans les accords concernant l'encouragement et la protection réciproques des investissements» (n° 2-232).....	7
Question orale de M. Michiel Maertens au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «l'attitude de la Belgique à l'égard de la Corée du Nord» (n° 2-236)	9
Question orale de Mme Mia De Schamphelaere au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale sur «la discrimination à l'égard des personnes mariées et cohabitantes handicapées» (n° 2-233)	10
Question orale de M. Jacky Morael au ministre de la Justice sur «l'accord intervenu au sein du gouvernement sur le projet de plan de sécurité» (n° 2-231)	11
Question orale de Mme Clotilde Nyssens au ministre de la Justice sur «le plan de sécurité du gouvernement» (n° 2-234).....	11
Question orale de M. Alain Destexhe au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur «la recommandation de la Commission européenne sur un accès totalement dégroupé de la boucle locale» (n° 2-235)	14
Question orale de M. Chris Vandenbroeke au ministre de l'Économie et de la Recherche scientifique sur «la dualité entre les certificats délivrés dans le cadre des compétences des communautés et l'homologation des diplômes par l'État fédéral» (n° 2-230).....	15
Demande d'explications de M. Vincent Van Quickenborne au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères et au secrétaire d'État à la Coopération au développement sur «le rôle des organisations non gouvernementales dans la politique étrangère belge» (n° 2-99).....	16
Demande d'explications de M. Georges Dallemagne au secrétaire d'État à la Coopération au développement sur «la réduction de la contribution de la Belgique au Programme des Nations Unies pour le Développement (PNUD)» (n° 2-122)	21

Inhoudsopgave

Inoverwegingneming van voorstellen	5
Mondelinge vragen.....	5
Mondelinge vraag van de heer Ludwig Caluwé aan de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over «geen gratis openbaar vervoer in België van voetbalsupporters tijdens Euro 2000» (nr. 2-237)	5
Mondelinge vraag van de heer Philippe Mahoux aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «het ontbreken van sociale en milieuclausules in internationale overeenkomsten betreffende de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen» (nr. 2-232)	7
Mondelinge vraag van de heer Michiel Maertens aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «de Belgische houding ten aanzien van Noord-Korea» (nr. 2-236)	9
Mondelinge vraag van mevrouw Mia De Schamphelaere aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over «de discriminatie van gehuwde en samenwonende personen met een handicap» (nr. 2-233)	10
Mondelinge vraag van de heer Jacky Morael aan de minister van Justitie over «de overeenkomst die over het ontwerp van een veiligheidsplan binnen de regering tot stand is gekomen» (nr. 2-231).....	11
Mondelinge vraag van mevrouw Clotilde Nyssens aan de minister van Justitie over «het veiligheidsplan van de regering» (nr. 2-234).....	11
Mondelinge vraag van de heer Alain Destexhe aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over «de aanbeveling van de Europese Commissie betreffende het totale opsplitsen van het aansluitnet» (nr. 2-235)	14
Mondelinge vraag van de heer Chris Vandenbroeke aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek over «de dualiteit tussen uitgereikte getuigschriften als bevoegdheid van de gemeenschappen en de erkenning van diploma's als federale materie» (nr. 2-230).....	15
Vraag om uitleg van de heer Vincent Van Quickenborne aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken en aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over «de rol van de niet-gouvernementele organisaties in het Belgisch buitenlands beleid» (nr. 2-99).....	16
Vraag om uitleg van de heer Georges Dallemagne aan de staatssecretaris voor Ontwikkelings-samenwerking over «de vermindering van de Belgische bijdrage voor het Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties (UNDP)» (nr. 2-122)	21

Ordre des travaux.....	23	Regeling van de werkzaamheden	23
Votes.....	24	Stemmingen.....	24
Recommandations de la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives concernant la politique gouvernementale à l'égard de l'immigration (Doc. 2-112).....	25	Aanbevelingen van de commissie voor de Binnenlandse Zaken en de Administratieve Aangelegenheden betreffende het regeringsbeleid met betrekking tot de immigratie (Stuk 2-112)	25
Projet de loi spéciale modifiant l'article 41 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage (Doc. 2-265).....	28	Ontwerp van bijzondere wet tot wijziging van artikel 41 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof (Stuk 2-265)	28
Excusés	28	Berichten van verhindering	28
Annexe		Bijlage	
Votes nominatifs.....	29	Naamstemmingen.....	29
Dépôt de propositions	30	Indiening van voorstellen	30
Propositions prises en considération.....	30	In overweging genomen voorstellen	30
Composition de commissions	31	Samenstelling van commissies	31
Demandes d'explications.....	31	Vragen om uitleg	31
Évocation.....	31	Evocatie.....	31
Non-Évocation.....	31	Non-Evocatie.....	31
Messages de la Chambre	32	Boodschappen van de Kamer	32
Dépôt d'un projet de loi	32	Indiening van een wetsontwerp	32
Rapports des ambassades belges concernant l'application des droits de l'homme.....	33	Verslagen van de Belgische ambassades inzake naleving van de mensenrechten.....	33
Cour d'arbitrage – Questions préjudicielles	33	Arbitragehof – Prejudiciële vragen	33

Présidence de M. Armand De Decker

(La séance est ouverte à 15 h 05.)

Prise en considération de propositions

M. le président. – La liste des propositions à prendre en considération a été distribuée.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Sauf suggestion divergente, je considérerai ces propositions comme prises en considération et renvoyées à la commission indiquée par le Bureau. (*Assentiment*)

(La liste des propositions prises en considération figure en annexe.)

Questions orales

Question orale de M. Ludwig Caluwé à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur «l'absence de transports en commun gratuits en Belgique pour les supporters de football durant l'Euro 2000» (n° 2-237)

M. le président. – M. Olivier Deleuze, secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable, répondra au nom de Mme Isabelle Durant, vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports.

M. Ludwig Caluwé (CVP). – *Mme Durant est à un Conseil des ministres. Il est étonnant qu'un tel conseil se tienne au moment traditionnel des questions orales. Je prie le président de protester officiellement en soulignant que le ministre interrogé au parlement doit normalement y être présent.*

J'ai lu avec étonnement dans la presse que le ministère de la mobilité et des transports n'accorde pas la gratuité des transports publics aux supporters de football en possession d'un billet d'entrée à l'Euro 2000. Aux Pays-Bas en revanche, des expériences antérieures ont convaincu les ministres d'accorder cette gratuité afin de simplifier la logistique et d'éviter l'agressivité. La compagnie des chemins de fer néerlandaise estime aussi que la vente de billets de train à 250.000 voyageurs pose des problèmes logistiques et d'agressivité.

Alors que M. Stevaert avait annoncé la gratuité des transports de De Lijn, il semblerait qu'entre-temps, une autre décision ait été prise, les organisateurs refusant de contribuer. Mais en fait, aux Pays-Bas aussi les organisateurs ne le font pas et il ne faut pas perdre de vue que les recettes de l'Euro 2000 sont estimées à quelque 6 ou 7 milliards pour le Trésor public, soit de quoi financer la gratuité des transports en commun.

J'espère que Mme Durant est consciente des risques d'agressivité que présente la non-gratuité et je la prie donc de revoir sa décision.

Voorzitter: de heer Armand De Decker

(De vergadering wordt geopend om 15.05 uur.)

Inoverwegingneming van voorstellen

De voorzitter. – De lijst van de in overweging te nemen voorstellen werd rondgedeeld.

Leden die opmerkingen mochten hebben, kunnen die vóór het einde van de vergadering mededelen.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, neem ik aan dat die voorstellen in overweging zijn genomen en verzonden naar de commissies die door het Bureau zijn aangewezen.

(Instemming)

(De lijst van de in overweging genomen voorstellen wordt in de bijlage opgenomen.)

Mondelinge vragen

Mondelinge vraag van de heer Ludwig Caluwé aan de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over «geen gratis openbaar vervoer in België van voetbalsupporters tijdens Euro 2000» (nr. 2-237)

De voorzitter. – De heer Olivier Deleuze, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling, antwoordt namens mevrouw Isabelle Durant, vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer.

De heer Ludwig Caluwé (CVP). – Er werd mij meegedeeld dat vice-eerste minister Durant verontschuldigd is wegens deelname aan een Ministerraad. Ik vind het echter vreemd dat een Ministerraad wordt gehouden op het ogenblik dat zowel in Kamer als in Senaat mondelinge vragen worden gesteld en dat twee andere vice-eerste ministers wel aanwezig zijn. Dat de kern van de regering aanwezig is, waardeer ik echter ten zeerste. Ik veronderstel dat de staatssecretaris wel een degelijk antwoord zal geven op mijn vraag, maar ik verzoek u, mijnheer de voorzitter, formeel te protesteren en erop te wijzen dat de vice-eerste minister, aan wie een vraag wordt gesteld, normaal aanwezig moet zijn. Uiteraard zijn geldige verontschuldigungen mogelijk, maar deelname aan de Ministerraad op het ogenblik dat op de agenda van het Parlement gewoontegetrouw mondelinge vragen staan, beschouw ik niet als een geldige verontschuldiging. Een beter beheer van de agenda moet toch mogelijk zijn. Gelet op het actuele karakter van mijn mondelinge vraag zal ik ze niettemin stellen.

Vanmorgen heb ik met enige verbazing in de krant kennis genomen van de beslissing van het ministerie van Mobiliteit en Vervoer dat het openbaar vervoer voor voetbalsupporters met een toegangkaart tijdens Euro 2000 niet gratis zal zijn. Dat staat in schril contrast met de beleidslijn in Nederland, waar voor degenen die over een toegangkaart beschikken, in die periode wel gratis openbaar vervoer wordt georganiseerd. In de mededeling van de Nederlandse ministers aan het Nederlands Parlement lees ik: "Gezien eerdere ervaringen met het openbaar vervoer van supporters worden geen vervoersproblemen verwacht. Om de logistiek te vereenvoudigen en agressie te voorkomen zal het lokaal

M. Olivier Deleuze, secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable. – Les Pays-Bas ont décidé tardivement d'accorder une gratuité partielle des transports publics. Ceux-ci ne sont gratuits que dans les villes organisatrices, les jours de match et pour les seuls supporters pourvus d'un billet d'entrée au stade. Les mesures concernant le transport par chemin de fer ont été prises dans le même esprit. Le financement de l'opération est à charge du département de la Jeunesse et des Sports.

Chez nous, la structure fédérale du pays ne favorise pas l'instauration de la gratuité générale. D'autre part, les stades sont plus éloignés des gares principales. Seules les navettes entre la gare et le stade seront gratuites pour les supporters. Les deux régions ont prévu quelque 10 millions à cet effet. En région bruxelloise, des rames de métro spéciales relieront les gares au stade Roi Baudouin.

Les mesures de mobilité à l'occasion de l'Euro 2000 sont estimées à 200 millions de francs, sans compter le coût du renforcement des services de police. On imagine ce que coûterait la gratuité pour tous!

Des tarifs préférentiels permettront de répondre à la diversité des demandes des supporters mais aussi des non-supporters désireux de faire des excursions. Nous avons en effet estimé que ceux-ci méritaient une contrepartie aux éventuels problèmes de mobilité pendant l'Euro 2000.

Des mesures de sécurité spéciales et le renforcement des équipes sont prévus. En outre, la sécurité est assurée grâce à

openbaar vervoer in de speelsteden tijdens de speeldagen op vertoon van het toegangskaartje gratis zijn. De verwachting is ook dat meer dan een kwart miljoen reizigers gebruik zullen maken van het openbaar vervoer per spoor. Om die reden heeft het ministerie van Verkeer en Waterstaat overleg gevoerd met de Nederlandse Spoorwegmaatschappij over het interlokale vervoer per trein. Ook de NS heeft ervaring met het vervoer van supporters. De Nederlandse Spoorwegmaatschappij kan echter uitsluitend garanderen dat het vervoer smetteloos verloopt indien het vervoer op de speeldagen voor voetbalsupporters met een toegangskaartje gratis is. De verkoop van treinkaartjes aan dergelijke massale vervoersstromen is logistiek niet goed te verwerken en leidt, zo is de ervaring, tot ongewenste agressie.”

In antwoord op een interpellatie bevestigde minister Stevaert ons in het Vlaams Parlement dat het openbaar vervoer met De Lijn gratis zou zijn voor degenen die over een toegangskaart beschikken. Blijkbaar is intussen een andere beslissing genomen. De reden hiervoor is dat de organisatoren geen bijdrage willen leveren, maar dat doen ze in Nederland ook niet. We mogen bovendien niet vergeten dat de opbrengst van Euro 2000 voor de schatkist op 6 tot 7 miljard wordt geschat. Misschien zal ze minder bedragen, maar niettemin zal het een aanzienlijke bedrag zijn waarmee het gratis openbaar vervoer kan worden gefinancierd.

Ik hoop dat de vice-eerste minister zich bewust is van de verantwoordelijkheid die zij met deze beslissing op zich neemt. Zoals de Nederlandse Spoorwegmaatschappij schreef, kan dit aanleiding geven tot ongewenste agressie en verkeerschaos. Ik verzoek haar dan ook haar beslissing alsnog te herzien.

De heer Olivier Deleuze, staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling. – Nederland heeft vrij laat beslist het openbaar vervoer gedeeltelijk gratis te maken. Het gaat echter niet om volledig gratis vervoer. Het vervoer is enkel gratis op dagen waarop matches worden gespeeld, in de stad waar deze plaatshebben, en alleen voor wie een toegangsticket voor het stadion heeft. De voorwaarden voor een vlot gebruik van de trein zijn in dezelfde geest gedefinieerd. De Nederlandse burgers die geen supporter zijn, worden dus van deze voordelen uitgesloten en het budget voor de financiering ervan komt in Nederland van het departement Jeugd en Sport.

In ons land moet bij de organisatie van de mobiliteit in het kader van Euro 2000 uiteraard rekening worden gehouden met de bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid en de drie gewesten. De voetbalstadions in België zijn verder verwijderd van de belangrijkste treinstations. Voor het laatste stuk van hun verplaatsing zullen de supporters dus voor een groot stuk gebruik maken van het gewestelijk vervoer. In het Waals en Vlaams Gewest zijn enkel de pendeldiensten tussen station en stadion voor de supporters gratis. Beide gewesten hebben daarvoor overigens een budget van zo'n 10 miljoen uitgetrokken. In het Brussels Gewest worden speciale metrostellen ingelegd tussen bepaalde NMBS-stations en het Koning-Boudewijnstadion.

De mobiliteitsmaatregelen voor Euro 2000 zijn op iets meer dan 200 miljoen frank geraamd, zonder rekening te houden met de kosten voor het versterken van de politiediensten. Alle betrokkenen zijn ervan overtuigd dat het noodzakelijk is het

la prévente des titres de transport.

M. Ludwig Caluwé (CVP). – *La décision des Pays-Bas remonte à décembre de l'année dernière, ce qui n'est pas tard. Par ailleurs, je n'ai pas demandé la gratuité pour tous. Simplement, la gratuité des transports pour les détenteurs d'un billet d'entrée les jours de match faciliterait le contrôle des flux de voyageurs. Si le train n'est pas également gratuit, on risque de voir les supporters se rendre au stade par d'autres moyens, ce qui ne pourrait qu'accroître le chaos. Je regrette la décision du gouvernement et j'espère que nous n'aurons pas à pâtir de la comparaison avec les Pays-Bas.*

Question orale de M. Philippe Mahoux au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «l'absence de clauses sociales ou environnementales dans les accords concernant l'encouragement et la protection réciproques des investissements» (n° 2-232)

M. Philippe Mahoux (PS). – Sur proposition du ministre des Affaires étrangères et du secrétaire d'État au Commerce extérieur, le Conseil des ministres a approuvé le 11 février dernier un avant-projet de loi portant assentiment à l'accord entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et le gouvernement de la république d'Albanie. Cet accord, signé à Tirana le 1er février 1999, concerne l'encouragement de la protection réciproque des investissements. Je cite bien

gebruik van het openbaar vervoer maximaal aan te moedigen. Daarom is er een zeer compleet aanbod van specifieke B-Foottarieven. Dit aanbod beantwoordt aan de zeer grote diversiteit in de vraag van de supporters. We vonden het ook belangrijk dat de burgers die niet supporteren, een voordeel krijgen in ruil voor de eventuele mobiliteitsproblemen tijdens Euro 2000. Daarom kunnen alle burgers die in die periode een toeristische uitstap willen maken, gebruik maken van de meeste gecombineerde tickets, die geldig zijn op alle Belgische vervoersmaatschappijen.

Ik vat samen. Ten eerste maakt de federale structuur van ons land het niet mogelijk bij toverslag algemeen gratis vervoer in te stellen. Ten tweede kosten de mobiliteitsmaatregelen, zonder het algemeen gratis vervoer, al 200 miljoen. Stelt u zich eens voor wat volledig gratis vervoer zou kosten. Ten derde hebben alle vervoersmaatschappijen zeer voordelige tarieven uitgewerkt, de B-Foottarieven, die voor iedereen, en niet enkel voor de supporters, voordelig zijn. Ten vierde wordt de veiligheid gewaarborgd door een uitgebreide voorverkoop van de vervoersbewijzen voor de supporters en daarnaast door een aanzienlijke uitbreiding van veiligheidsmaatregelen en veiligheidsploegen.

De heer Ludwig Caluwé (CVP). – Ik dank de staatssecretaris in elk geval voor het voorlezen van het antwoord van zijn collega.

We kunnen moeilijk zeggen dat Nederland vrij laat een beslissing heeft genomen. De brief aan het parlement die ik geciteerd heb, dateert van december vorig jaar en is dus al een klein half jaar oud.

Bovendien heb ik niet gevraagd voor iedereen gratis openbaar vervoer te organiseren. Ik denk alleen dat de mobiliteitsstroom beter in goede banen kan worden geleid wanneer supporters op vertoon van hun toegangsticket voor het stadion gratis het openbaar vervoer mogen gebruiken, uiteraard alleen op speeldagen. De supporters op de trein krijgen om daarna het transport van trein naar stadion veiliger te kunnen organiseren, kan gemakkelijker als ook de trein gratis is. Als die niet gratis is, bestaat het risico dat supporters zullen proberen op alle mogelijke manieren naar de speelsteden te komen, waardoor de verkeerschaos veel groter zal zijn. Ik betreur dus dat de overheid deze stap niet wil zetten en hoop dat de vergelijking met Nederland voor ons niet negatief zal uitvallen, want we zullen hoe dan ook met elkaar vergeleken worden.

Mondelinge vraag van de heer Philippe Mahoux aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «het ontbreken van sociale en milieuclausules in internationale overeenkomsten betreffende de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen» (nr. 2-232)

De heer Philippe Mahoux (PS). – *Op voorstel van de minister van Buitenlandse zaken en van de staatssecretaris voor Buitenlandse handel heeft de ministerraad op 11 februari jongstleden een voorontwerp van wet goedgekeurd houdende instemming met een overeenkomst tussen de BLEU en de regering van de republiek Albanië. Deze overeenkomst, die op 1 februari 1999 in Tirana werd ondertekend, heeft betrekking op de wederzijdse bescherming van investeringen.*

entendu cet accord à titre d'exemple.

Le contenu de ces accords est bien connu et le parlement doit voter les projets de loi qui les ratifient de manière tout à fait régulière. Le ministre sait cependant qu'à de nombreuses reprises, j'ai insisté sur le fait qu'aucune clause sociale ou environnementale n'était contenue dans ces accords. Je sais que leur contenu doit être discuté à l'Union économique belgo-luxembourgeoise pour ce qui concerne notre pays.

Quelle est la date de la prochaine réunion de l'Union économique belgo-luxembourgeoise où ce problème pourrait être abordé? Par ailleurs, le gouvernement entend-il inclure ces clauses dans les futurs accords?

M. Louis Michel, vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères. – Je suis bien au courant de votre souhait d'inclure les clauses sociales et environnementales dans les accords de protection des investissements. Le gouvernement entend bien examiner attentivement les modalités de leur inclusion dans les nouveaux accords et même dans notre texte de base, pour les négociations futures. Cependant, je dois bien admettre que cet objectif n'est vraiment pas simple, étant donné que ces accords nécessitent l'assentiment non seulement du Luxembourg, mais également des trois régions. Ils sont en effet considérés comme mixtes.

Des négociations à ce sujet n'ont pas encore eu lieu avec le Luxembourg. Une réunion de l'UEBL aura lieu à la fin du mois de juin. La question pourrait être discutée au sein de la CABL, la Commission administrative belgo-luxembourgeoise. Elle pourrait même être évoquée lors de la prochaine réunion des ministres, qui aura sans doute lieu d'ici la fin de l'année.

La question a été posée aux trois régions au cours d'une réunion « Investissements » en novembre 1998. Mais le problème n'a pas été tranché à cette occasion-là, étant donné qu'il fait partie de la révision de l'ensemble du texte de base pour nos accords futurs. Cette révision implique plusieurs points autres que l'inclusion de ces deux clauses. Il s'agit dès lors d'une opération beaucoup plus complexe.

J'espère bien reprendre d'ici peu cette discussion avec les régions et pouvoir avancer rapidement sur l'inclusion des deux clauses que vous évoquez. Il est bien entendu que cette révision du texte de base doit se faire en tenant compte des modèles d'accord utilisés par nos partenaires européens de manière à disposer nous-mêmes d'accords qui ne pénalisent pas nos investisseurs par rapport à ceux des autres pays européens.

Lors d'un débat en commission du Sénat, j'ai déjà eu l'occasion de « cautionner » votre souci. Il y a là une lacune qu'il faut absolument combler. Vous pouvez donc croire en ma pleine et totale détermination et compter sur mon engagement actif à vos côtés. J'essaierai de faire avancer toutes les phases successives. Evidemment, c'est toujours fastidieux parce qu'il faut régler les agendas de plusieurs personnes. Mais vous pouvez être assuré qu'il s'agit d'un objectif très important.

M. Philippe Mahoux (PS). – Je remercie le ministre de sa réponse. Je mesure bien la difficulté, le parcours du combattant que cela peut représenter. Je prends bonne note, avec beaucoup de plaisir, de la réponse que le ministre vient

Ik noem deze overeenkomst uiteraard als voorbeeld.

De inhoud van dergelijke overeenkomsten is bekend en het Parlement moet de wetsontwerpen tot ratificering aannemen. Ik heb er nochtans al meermaals op gewezen dat deze overeenkomsten geen sociale of milieuclausule bevatten. Wat ons land betreft, moet de inhoud van de overeenkomsten op het niveau van de BLEU besproken.

Wanneer zal de BLEU dit probleem bespreken? Zal de regering zulke clausules in toekomstige overeenkomsten opnemen?

De heer Louis Michel, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken. – *Ik weet dat de heer Mahoux in de overeenkomsten tot bescherming van de investeringen sociale en milieuclausules wil doen opnemen. De regering is bereid te onderzoeken op welke manier deze in de nieuwe overeenkomsten en zelfs in onze basistekst voor toekomstige onderhandelingen kunnen worden opgenomen. Dit is echter niet eenvoudig omdat het om zogenaamde gemengde overeenkomsten gaat, die niet alleen door Luxemburg, maar ook door de drie gewesten moeten worden goedgekeurd.*

We hebben hierover nog niet met Luxemburg onderhandeld. De BLEU vergadert eind juni. De kwestie kan besproken worden in de BLAC, de Belgisch-Luxemburgse administratieve commissie. Zij kan ook ter sprake komen op de volgende bijeenkomst van de ministers, die ongetwijfeld nog dit jaar zal worden gehouden.

Op een vergadering "Investerings" van de drie gewesten in november 1998 werd hierover geen beslissing genomen, omdat men toe is aan een volledige herziening van de basistekst voor onze toekomstige overeenkomsten.

Ik hoop binnenkort opnieuw met de gewesten over deze kwestie te kunnen onderhandelen. Bij de herziening van de basistekst moet ook rekening gehouden worden met de teksten die door onze Europese partners worden gebruikt om te vermijden dat onze overeenkomsten voor de Belgische investeerders nadelig uitvallen.

Tijdens een debat in de Senaatscommissie heb ik de heer Mahoux mijn steun al toegezegd. Deze leemte moet alleszins worden opgevuld. Ik tracht ervoor te zorgen dat de verschillende fasen zo snel mogelijk worden doorlopen. Het is natuurlijk vervelend dat met de agenda's van verschillende personen rekening moet worden gehouden.

De heer Philippe Mahoux (PS). – *Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik besef zeer goed dat dit een moeilijke kwestie is.*

de nous faire.

Question orale de M. Michiel Maertens au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « l'attitude de la Belgique à l'égard de la Corée du Nord » (n° 2-236)

M. Michiel Maertens (AGALEV). – *La commémoration de la participation de la Belgique à la guerre de Corée, voici 50 ans, coïncide avec les entretiens préparatoires au prochain sommet du 12 au 14 juin entre les présidents des deux Corées.*

La semaine dernière, une délégation parlementaire belge a été reçue en Corée du Nord où se rendra également prochainement une mission diplomatique officielle.

La « politique du Soleil levant » du président sud-coréen Kim Dae-Jung propose des mesures d'aide très importantes en faveur de la Corée du Nord qui, à la suite de désastres écologiques, a sombré dans une situation économique catastrophique. Ce pays, jadis florissant, est redevenu un pays en voie de développement qui ne compte plus ses morts, victimes de la famine. Notre délégation parlementaire a pu constater l'ampleur de la catastrophe.

Nous soutenons donc la mission diplomatique du ministre. J'aimerais savoir dans quelle mesure celui-ci appuie la « politique du Soleil levant » du président sud-coréen et quelles sont les conséquences pratiques de son attitude.

Le ministre est-il prêt à examiner, avec ses collègues de la Coopération au développement et du Commerce extérieur, comment apporter une aide économique et écologique à la Corée du Nord, par le biais de mesures de coopération technique et de missions commerciales et, si oui, dans quel délai ?

Le ministre a-t-il déjà réfléchi à une éventuelle coopération diplomatique avec la Corée du Nord ?

M. Louis Michel, vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères. – *La Belgique soutient évidemment la « politique du Soleil levant » de la Corée du Sud à l'égard de la Corée du Nord. Cette politique d'ouverture exclut en effet l'usage de la violence et vise à la réconciliation et à la coopération entre les deux Corées.*

Il me semble encore trop tôt pour envisager une assistance technique, des missions commerciales et une coopération diplomatique. Un fonctionnaire de mon département se rendra prochainement en Corée du Nord, mais uniquement dans un but d'information. Il n'est donc nullement question de nouer des relations diplomatiques avec ce pays. Il me semble plus prudent d'attendre les résultats du prochain sommet entre les présidents des deux Corées qui aura lieu à

Mondelinge vraag van de heer Michiel Maertens aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over « de Belgische houding ten aanzien van Noord-Korea » (nr. 2-236)

De heer Michiel Maertens (AGALEV). – De herdenking van de Belgische deelneming aan de Koreaanse oorlog 50 jaar geleden valt samen met de voorbereidende gesprekken in Korea voor de zogenaamde Kim/Kim-top van 12 tot 14 juni aanstaande.

Vorige week was ook een Belgische parlementaire delegatie te gast in Noord-Korea en over een paar weken gaat een ambtelijke diplomatieke missie eveneens daarheen. Het verheugt ons dat er dus een en ander beweegt, ook in België. Door de Zuid-Koreaanse Zonneschijnpolitiek van president Kim Dae-Jung worden zeer verregaande voorstellen gedaan om het Noorden te helpen, dat vooral door ecologische omstandigheden in een economisch rampzalige situatie is terechtgekomen. Noord-Korea, vroeger zo bloeiend, is inderdaad veranderd in een ontwikkelingsland van prioritaire orde, ook al komt het niet voor op de lijst van de door België geselecteerde ontwikkelingslanden.

Dit alles heeft onze parlementaire delegatie zelf kunnen vaststellen: een half miljoen hectare ontbost, onvoorstelbare erosie, dichtgeslibde rivieren, verwoeste rijstvelden, een hongerende bevolking en de voorbije vijf jaar een onbekend aantal hongerdoden. De cijfers variëren van honderdduizenden tot miljoenen doden. De geslotenheid van het land maakt dat wij van dit alles hier weinig of niets zien of horen.

We kunnen de diplomatieke missie van de minister ten volle steunen. Toch is het voor ons niet duidelijk welke zijn beleidsopties terzake zijn. Graag had ik vernomen in hoever de minister de Zuid-Koreaanse Zonneschijnpolitiek steunt en welke de praktische consequenties daarvan zijn?

Is hij bereid met zijn collega's van Ontwikkelingssamenwerking en Buitenlandse Handel te overleggen op welke wijze via technische coöperatieve maatregelen en handelsmissies Noord-Korea zowel ecologisch als economisch kan worden geholpen, en zo ja, binnen welke termijn?

Heeft de minister al ideeën over een mogelijke diplomatieke samenwerking met Noord-Korea, en zo ja, welke zijn dat dan?

De heer Louis Michel, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken. – Het spreekt vanzelf dat België de *Sunshine*-politiek van Zuid-Korea ten opzichte van Noord-Korea ondersteunt. Het gaat immers om een beleid van opening dat het gebruik van geweld uitsluit en verzoening en samenwerking tussen de beide Korea's nastreeft.

De senator vraagt me of we Noord-Korea technische hulp zullen bieden en of we handelsmissies naar dat land zullen sturen. Het lijkt me op het ogenblik te vroeg om dat soort vragen te stellen, zoals het ook voorbarig is om het over diplomatieke samenwerking te hebben. Een ambtenaar van mijn departement vertrekt een van de komende dagen naar Noord-Korea, maar uitsluitend om er te luisteren, te observeren en zich te informeren. Dat is alles. Dat betekent

la mi-juin.

M. Michiel Maertens (AGALEV). – *Cette attitude prudente nous semble, à nous aussi, la plus indiquée pour l'instant.*

Question orale de Mme Mia De Schamphelaere au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale sur «la discrimination à l'égard des personnes mariées et cohabitantes handicapées» (n° 2-233)

Mme Mia De Schamphelaere (CVP). – *Beaucoup de personnes handicapées qui se marient ou cohabitent perdent leur allocation d'intégration, censée couvrir le supplément de coût résultant du handicap. Cette allocation est fonction du degré du handicap et du revenu.*

Les associations de handicapés jugent inacceptable de prendre également en compte le revenu du partenaire. Il y a un an, elles ont dénoncé avec force cette situation, mais cette réglementation n'a toujours pas été modifiée. Le système actuel bafoue le principe de la solidarité en faisant supporter par le partenaire les coûts supplémentaires résultant du handicap. Il en va de même pour l'allocation de remplacement de revenu.

Le ministre estime-t-il que cette pénalisation financière imposée aux handicapés qui se marient ou cohabitent doit être supprimée et, si oui, dans quel délai ?

M. Johan Vande Lanotte, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale. – *Madame De Schamphelaere présente la situation de manière un peu simpliste. La prime d'intégration est liée au revenu : un handicapé qui se marie ou cohabite ne la perd pas nécessairement et un handicapé isolé disposant de revenus trop élevés n'y a pas droit.*

La liaison des allocations au revenu est une règle très répandue dans notre sécurité sociale, fondée sur la sélectivité. Certains prétendent qu'il n'est pas judicieux de lier la prime d'intégration au revenu parce qu'elle est attachée au handicap. La Commission des Affaires sociales de la Chambre examine actuellement des propositions à ce

dus geenszins dat we diplomatieke betrekkingen met het land aanknopen. Het lijkt me veiliger de kat nog wat uit de boom te kijken en af te wachten wat de top van midden juni oplevert. De twee Koreaanse presidenten zullen mekaar dan ontmoeten in wat een historische top zou moeten worden. We zullen het resultaat daarvan heel aandachtig bestuderen en op basis daarvan onze houding bepalen.

De heer Michiel Maertens (AGALEV). – Ik dank de vice-premier voor zijn heel voorzichtig antwoord. Een dergelijke houding zien ook wij op het ogenblik als de meest raadzame. Gelet op wat daar te gebeuren staat, vinden we het wel belangrijk daarvoor voortdurend de aandacht te vragen van de collega's senatoren en van de Belgische regering.

Mondelinge vraag van mevrouw Mia De Schamphelaere aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over «de discriminatie van gehuwde en samenwonende personen met een handicap» (nr. 2-233)

Mevrouw Mia De Schamphelaere (CVP). – Veel gehandicapten worden financieel gestraft als ze huwen of met iemand gaan samenwonen. Door met iemand onder hetzelfde dak te gaan wonen verliezen ze immers hun integratietegemoetkoming. Deze tegemoetkoming heeft tot doel de meerkost op te vangen die met een handicap gepaard gaat. Bij de toekenning spelen zowel de graad van de handicap als het inkomen een rol. Voor de gehandicaptenverenigingen is het echter onaanvaardbaar dat ook het inkomen van de partner in rekening wordt gebracht.

Door de huidige reglementering draait uiteindelijk de partner op voor de extra uitgaven verbonden aan de handicap en wordt het solidariteitsprincipe onder de mat geveegd.

Ook voor de inkomensvervangende tegemoetkoming is de aanrekening van de inkomsten van de partner moeilijk te verantwoorden in een samenleving die personen met een handicap een volwaardige plaats wil toekennen.

De gehandicaptenverenigingen klaagden deze toestand reeds een jaar geleden zwaar aan. Nu stellen zij vast dat deze reglementering nog niet werd gewijzigd.

Meent de minister dat de financiële bestraffing van gehandicapten die huwen of samenwonen ongedaan moet worden gemaakt?

En zo ja, binnen welke termijn zal deze onrechtvaardigheid weggewerkt zijn ?

De heer Johan Vande Lanotte, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie. – Mevrouw De Schamphelaere stelt het iets te eenvoudig voor. Als een gehandicapte huwt of met iemand gaat samenwonen verliest hij niet noodzakelijkerwijs de integratiepremie; deze is gekoppeld aan het inkomen. Ook een alleenstaande gehandicapte met een te hoog inkomen heeft bijvoorbeeld geen recht op een integratiepremie. Door met iemand samen te gaan wonen komen de meeste gehandicapte personen inderdaad boven de inkomensgrens en ontvangen ze bijgevolg geen integratiepremie.

e koppeling van tegemoetkomingen aan het inkomen is sterk verspreid in onze sociale zekerheid. Er wordt wel eens

sujet.

J'estime qu'il faut faire quelque chose, mais il n'est pas possible de supprimer le lien entre la prime d'intégration et le revenu, car notre sécurité sociale est fondée sur la sélectivité.

Des mesures ne pourront être prises qu'à partir du budget 2001, en fonction des résultats des travaux de la Chambre. Une affectation efficace des moyens exige en tout cas que la liaison au revenu soit maintenue.

Mme Mia De Schamphelaere (CVP). – *La réponse du ministre laisse entrevoir quelque espoir. Je me demande toutefois si les primes d'intégration doivent continuer à être liées au revenu.*

Question orale de M. Jacky Morael au ministre de la Justice sur «l'accord intervenu au sein du gouvernement sur le projet de plan de sécurité» (n° 2-231)

Question orale de Mme Clotilde Nyssens au ministre de la Justice sur «le plan de sécurité du gouvernement» (n° 2-234)

M. le président. – Je vous propose de joindre ces questions orales. (*Assentiment*)

M. Jacky Morael (ECOLO). – La presse de ces derniers jours a donné un très large écho à la réunion tenue ce samedi 29 avril à Gand, où le premier ministre avait invité les vice-premiers ministres ainsi que le ministre de la Justice afin de débattre des grandes orientations du projet de plan de sécurité qui a suscité nombres de commentaires. Aucun texte n'ayant encore été rendu public ni transmis au parlement, je souhaite interroger le ministre de la Justice sur les grandes lignes de ce plan, le premier ministre ayant annoncé un accord général, et sur les modifications qui seront, en conséquence, apportées par le ministre au projet tel qu'il fut déposé initialement devant les assemblées parlementaires. Les échos de presse font, en effet, état de points qui auraient été supprimés, par exemple le recours aux firmes privées de sécurité, reportés à des volets ultérieurs, comme le trafic de drogues, ou modifiés, comme la concertation avec les communautés en matière de délinquance juvénile.

Est-il exact que les Communautés seront mieux associées à la définition de la politique et à son application pour ce qui concerne leurs compétences ? Est-il exact que le recours aux firmes privées serait suspendu, retiré ou laissé tel quel ? L'octroi de la qualité d'officier de police judiciaire aux agents du fisc a-t-elle été évoquée ? Le détachement d'agents de l'administration fiscale auprès des parquets et des tribunaux pour la poursuite d'infractions financières a-t-il été évoqué lui aussi ? La médiation pénale deviendra-t-elle possible même après qu'une poursuite ait été engagée, ce qui n'est pas le cas aujourd'hui ? Est-il exact que les peines alternatives

beweerd dat men de integratiepremie niet noodzakelijk aan het inkomen moet koppelen omdat ze verbonden is met de handicap. In de Commissie voor de Sociale Zaken van de Kamer is daarover trouwens een bespreking aan de gang; een aantal voorstellen worden onderzocht. Volgens mij is het niet mogelijk alles te laten zoals het nu is, er moet iets gebeuren. De integratiepremie volledig loskoppelen van het inkomen kan ook niet omdat ons sociaal zekerheidsstelsel gebaseerd is op selectiviteit. Willen we de middelen efficiënt besteden, dan moet de inkomensverbondenheid behouden blijven.

In de begroting van het jaar 2000 zijn geen middelen ingeschreven. Hoeveel er voor 2001 zal worden uitgetrokken is afhankelijk van de besprekingen in de Kamer.

Samengevat : er zal alleszins iets gebeuren, maar pas vanaf 2001 en het principe van de inkomensstoetsing zal gehandhaafd blijven.

Mevrouw Mia De Schamphelaere (CVP). – Het antwoord van de minister geeft enige hoop. De doelstellingen van de tegemoetkomingen moeten worden onderzocht, maar ik vraag me af of de integratiepremies gekoppeld moeten blijven aan het inkomen.

Mondelinge vraag van de heer Jacky Morael aan de minister van Justitie over «de overeenkomst die over het ontwerp van een veiligheidsplan binnen de regering tot stand is gekomen» (nr. 2-231)

Mondelinge vraag van mevrouw Clotilde Nyssens aan de minister van Justitie over «het veiligheidsplan van de regering» (nr. 2-234)

De voorzitter. – Ik stel voor deze mondelinge vragen samen te voegen. (*Instemming*)

De heer Jacky Morael (ECOLO). – *Op 29 april vergaderde de eerste minister met zijn vice-eerste ministers en de minister van Justitie over de grote lijnen van het veiligheidsplan. Omdat daarover nog geen tekst bekend werd gemaakt of aan het Parlement werd meegedeeld, wens ik de minister van Justitie daarover te ondervragen. Ik wil hem ook ondervragen over de wijzigingen die hij in zijn oorspronkelijk bij het Parlement ingediend ontwerp zal aanbrengen nu de eerste minister een algemeen plan heeft aangekondigd. De pers maakt inderdaad melding van punten die worden geschrapt, zoals het beroep op privé-veiligheidsfirma's, punten die worden uitgesteld, zoals de drugshandel, of worden gewijzigd, zoals het overleg met de gemeenschappen over de jeugdcriminaliteit.*

Is het juist dat de gemeenschappen beter bij het beleid en de uitvoering ervan zullen worden betrokken? Is het juist dat de inschakeling van privé-bedrijven wordt opgeschort of dat er wordt van afgezien? Is er gesproken over de toekenning van de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie aan belastingambtenaren en de detachering van deze ambtenaren bij de parketten en rechtbanken voor de vervolging van fiscale inbreuken? Wordt strafbemiddeling mogelijk nadat vervolging is ingesteld? Worden de alternatieve straffen volwaardige straffen? De minister engageerde zich daartoe voor het Parlement. Is het juist dat het Instituut voor justitie en veiligheid zijn coördinatierol behoudt en dat men een onderzoeksautonomie zal behouden inzake justitie en strafbeleid?

deviendront des peines à part entière, comme s'y était engagé le ministre de la Justice devant les assemblées parlementaires ? Est-il encore exact que l'Institut de justice et de sécurité gardera son rôle de coordination et qu'on maintiendra une autonomie de la recherche en matière de justice et de définition des politiques pénales ?

Le ministre ne sera pas étonné par le deuxième volet de ma question qui concerne la criminalité organisée. Il nous a fait, la semaine dernière, un excellent rapport sur la criminalité organisée, au sein de la commission sénatoriale de suivi. À l'occasion de ce rapport, qui doit encore être débattu et qui faisait l'état de la situation en 1998, le ministre, répondant à mes questions, a affirmé qu'il était bien dans son intention d'intégrer dans le plan de sécurité, autant que possible, l'ensemble des recommandations de la commission d'enquête sénatoriale sur la criminalité organisée qui a eu lieu lors de la législature précédente. C'étaient des recommandations précises, concrètes, qui demanderont des moyens humains, en particulier, dans le secteur des douanes. Je souhaite qu'il puisse confirmer ses propos en séance plénière, ce qui ravirait mon groupe. Je l'en remercie d'emblée.

Mme Clotilde Nyssens (PSC). – Je suis avec intérêt la mise au point de votre plan intitulé « gestion intégrale de sécurité ». Je lis donc la presse à ce sujet.

Un ensemble de questions porte sur le calendrier de votre réforme et sur les compétences attribuées à chacun des partenaires. Avez-vous pu définir celles-ci dans le chef du gouvernement fédéral, des communes et des Communautés ? Si des concertations sont nécessaires, comment seront-elles organisées ? Quel est votre rôle en tant que responsable de la sécurité ? Resterez-vous le metteur en scène, comme vous y avez déjà fait allusion ? Ou, au contraire, suivra-t-on la procédure ordinaire et chaque ministre fédéral présentera-t-il ses projets particuliers, en fonction de ses compétences ?

Quel est le calendrier ? Quels projets seront déposés au parlement pour que celui-ci puisse exercer un contrôle ? Qui rédige ces projets ? J'ai souvent entendu dire que certaines parties de votre plan étaient rédigées en étroite collaboration avec le secteur privé des entreprises de sécurité et de gardiennage. Pouvez-vous confirmer que ce sont bien des membres de votre cabinet – et donc du personnel politique – qui rédigent ces documents fondamentaux ?

Par rapport à la première version de votre plan, on observe des changements en ce qui concerne le secteur privé. Les entreprises de gardiennage et les agents privés seront-ils toujours présents dans certains domaines, notamment dans le transfert des détenus ? Qu'en est-il de la réforme sur la vente des armes ?

En ce qui concerne le trafic des drogues, cette matière ne fera pas partie de votre plan et sera traitée à part. Le processus parlementaire habituel, c'est-à-dire l'examen de propositions de loi, à la Chambre ou au Sénat, sera-t-il respecté ? Un accord est-il intervenu au sein de la majorité sur une dépenalisation partielle en matière de drogues et sur les traitements et produits de substitution ?

Enfin, pouvez-vous préciser vos projets en matière de protection de la jeunesse ?

Je suivrai avec attention l'évolution de ce plan qui est attendu

De minister presenteerde verleden week in de opvolgingscommissie van de Senaat een uitstekend rapport over de toestand van de georganiseerde criminaliteit in 1998. Ter gelegenheid daarvan antwoordde de minister mij dat het zijn bedoeling was de aanbevelingen van de onderzoekscommissie van de Senaat over de georganiseerde criminaliteit in het veiligheidsplan te integreren. Het betreft duidelijke en concrete aanbevelingen die de inzet van mensen vereisen, in het bijzonder bij de douane. Mijn fractie zou graag hebben dat de minister die uitspraken in de plenaire vergadering bevestigt.

Mevrouw Clotilde Nyssens (PSC). – *Er rijzen vragen over het tijdschema en de bevoegdheden met betrekking tot het integrale veiligheidsplan van de minister. Werden de bevoegdheden op federaal, gemeentelijk en gemeenschapsniveau al vastgesteld? Hoe zal het eventuele overleg worden georganiseerd? Wat is uw rol als verantwoordelijk minister? Blijft u de regisseur of zal elke minister zijn eigen voorstellen naar voren brengen? Welke tijdsplanning wordt gehanteerd? Welke ontwerpen zullen in het Parlement worden ingediend, opdat dit zijn controle kan uitoefenen? Wie stelt de ontwerpen op? Ik hoorde dat bepaalde delen van uw plan in nauwe samenwerking met de sector van de particuliere beveiligings- en bewakingsfirma's werden opgesteld. Kunt u bevestigen dat leden van uw kabinet de basisteksten opstellen?*

Wat de privé-sector betreft, werd de eerste versie van het plan gewijzigd. Zullen de privé-bewakingsfirma's nog worden betrokken bij sommige delen van het plan, met name het vervoer van gevangenen? Hoe staat het met de hervorming van de wapenverkoop?

De drugshandel maakt geen deel uit van het plan en zal afzonderlijk worden behandeld. Zal de gewone parlementaire procedure worden gevolgd? Werd binnen de meerderheid een akkoord bereikt over een gedeeltelijke depenalisering van drugs en vervangingsproducten en -behandelingen? Kunt u ten slotte uw voorstellen inzake jeugdbescherming verduidelijken?

Ik zal met aandacht de evolutie volgen. Aan de vooravond van de gemeenteraadsverkiezingen verwacht de bevolking concrete maatregelen.

par la population ; à la veille des élections communales, les gens attendent des mesures concrètes et je partage ce souci.

M. Marc Verwilghen, ministre de la Justice. – Vos questions sont très ponctuelles sur certains sujets. Samedi dernier, lors d'une réunion extraordinaire à Gand, le cabinet restreint est arrivé à un accord sur les grandes lignes du plan fédéral de sécurité et de politique pénitentiaire que j'ai proposé. Nous procéderons aux dernières adaptations du texte au cours d'une réunion inter-cabinets, le 19 mai prochain. Ensuite, le plan sera soumis à l'accord du conseil des ministres afin qu'il puisse être déposé au parlement pour la fin du mois de mai.

Il me semble opportun d'ouvrir le débat à ce moment puisque vous déposerez des textes et nous pourrions alors mener la discussion comme il se doit.

En ce qui concerne les grandes lignes, je puis vous dire que la chaîne de sécurité sera préservée, à savoir la prévention, la répression et le suivi. Les neuf priorités que j'ai proposées ne seront pas modifiées. L'accent a cependant été mis sur certains points et certains aspects ont été davantage mis en évidence, ce qui correspondait à l'intention initiale du plan parce qu'il s'agissait d'un document de travail.

C'est ainsi qu'un chapitre sur l'« administration de la justice rapide et humaine » sera ajouté au plan et que la coopération avec les Régions et les Communautés sera davantage mise en évidence.

Il a été convenu de retirer du plan de sécurité le chapitre relatif aux troubles et à la criminalité liés aux drogues. En octobre ou novembre 2000, une étude portant sur cette priorité sera achevée et un plan séparé en matière de lutte contre la toxicomanie sera établi.

En ce qui concerne la lutte contre le crime organisé à laquelle M. Moraël a fait allusion dans sa question, je confirme ce que j'ai dit devant la commission du suivi de la commission d'enquête parlementaire sénatoriale.

Je crois, en effet, que les recommandations de cette commission d'enquête doivent être suivies et qu'elles sont une priorité pour ce gouvernement. En outre, il convient de se pencher sur les moyens octroyés à certains services de contrôle, notamment les inspections sociales et les douanes.

Mme Nyssens a posé une question relative aux compétences. Je rappelle que celles-ci appartiennent, tantôt au ministre compétent au niveau fédéral, tantôt au ministre compétent au niveau régional. Il est évident que chaque ministre garde les compétences qui lui sont propres. Je ne joue qu'un rôle de régie en la matière, rôle qui se traduira toutefois dans le plan final dont nous aurons l'occasion de discuter dans le courant du mois de mai ou de juin.

M. Jacky Moraël (ECOLO). – Je me réjouis du maintien par le ministre de la chaîne de sécurité : d'abord la prévention, ensuite la répression.

Je me réjouis également du maintien des neuf priorités qui avaient été, in fine, établies en matière de type de criminalité à poursuivre et à sanctionner. Ce point faisait l'objet d'un consensus, tant au sein de la majorité que de certains groupes de l'opposition.

Je me réjouis enfin du renforcement de la coopération avec

De heer Marc Verwilghen, minister van Justitie. – Tijdens een buitengewone bijeenkomst, vorige zaterdag, heeft het kernkabinet een akkoord bereikt over de grote lijnen van het federaal plan over de veiligheid en het penitentiair beleid dat ik heb voorgesteld. Tijdens een interkabinettenbijeenkomst op 19 mei zullen de laatste tekstaanpassingen worden uitgevoerd. Daarna wordt het plan aan de Ministerraad voorgelegd en wordt het vóór eind mei in het Parlement ingediend. Het lijkt me nuttig om dan het debat te voeren. Wat de grote lijnen betreft, worden de drie schakels, namelijk preventie, repressie en opvolging, behouden. De negen prioriteiten die ik voorstelde, worden niet gewijzigd. Bepaalde punten werden evenwel sterker in de verf gezet, wat overeenstemt met de oorspronkelijke bedoeling, aangezien het een werkdocument betrof. Aldus wordt een hoofdstuk over een snelle en humane justitie aan het plan toegevoegd en wordt de samenwerking met de gemeenschappen beter uitgewerkt. De hoofdstukken over rellen en de drugscriminaliteit worden geschrapt. In oktober of november 2000 zal een afzonderlijk plan over de strijd tegen de drugsverslaving worden opgesteld.

Ik bevestig wat ik in de opvolgingscommissie van de Senaat over de georganiseerde criminaliteit heb gezegd. De aanbevelingen van de onderzoekscommissie moeten inderdaad worden gevolgd en zijn een prioriteit voor de regering. We moeten ons buigen over de middelen die aan bepaalde controlediensten worden gegeven, met name aan de sociale inspecties en de douane.

Ik herinner mevrouw Nyssens eraan dat soms de federale, soms de regionale minister bevoegd is. Ik heb slechts een regierol. Die rol zal tot uiting komen in het uiteindelijke plan waarover wij in mei of juni zullen discussiëren.

De heer Jacky Moraël (ECOLO). – Ik ben verheugd over het behoud van de drie schakels en van de negen prioriteiten die werden opgesteld volgens het type criminaliteit. Daarover bestond een consensus binnen de meerderheid én bepaalde fracties van de oppositie. Ik ben ook verheugd over de versterking van de samenwerking met de gewesten en de gemeenschappen.

Ik begrijp dat de drugsproblematiek wegens zijn complexiteit afzonderlijk wordt behandeld. We hebben daarover kunnen discussiëren in de opvolgingscommissie van de Senaat, met

les Régions et les Communautés.

Je comprends que le chapitre particulier aux drogues fasse l'objet d'un chapitre séparé en raison de la complexité de cette problématique dont nous discuterons ultérieurement. Nous avons eu l'occasion d'en débattre au sein de la commission du suivi au Sénat, notamment à cause du sort fait à l'Observatoire des drogues.

Pour le reste, j'attends de connaître les projets précis que le gouvernement nous annonce pour la fin mai. J'espère que ce plan, ainsi que cela a été confirmé lors de l'accord du Cabinet restreint qui s'est tenu à Gand, sera cohérent, lisible et susceptible d'être mis en œuvre. J'espère qu'il reflétera intégralement la déclaration gouvernementale.

Je fais confiance au ministre de la Justice. Je suis persuadé qu'il mettra tout en œuvre pour qu'il en soit ainsi. Si c'est le cas, nous aurons certainement l'occasion d'avoir de bons débats qui traverseront d'ailleurs les clivages qui peuvent séparer la majorité et l'opposition.

Je suis heureux du fait que le ministre ait, en séance plénière, confirmé sa volonté d'intégrer les recommandations de la commission du Sénat pour la lutte contre la criminalité organisée, dans le plan de sécurité.

Mme Clotilde Nyssens (PSC). – Le ministre a annoncé qu'il présenterait un plan au Parlement à brève échéance. Je suppose que ce sera à la fois devant la Chambre et le Sénat ou en commission mixte.

J'espère également que le ministre de la Justice sera accompagné de différents ministres puisque les matières touchées sont excessivement nombreuses et qu'il faudra peut-être plusieurs répondeurs.

Question orale de M. Alain Destexhe au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur «la recommandation de la Commission européenne sur un accès totalement dégroupé de la boucle locale» (n° 2-235)

M. Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – La Commission européenne a adopté le 26 avril une recommandation invitant les États membres à prendre des mesures législatives et réglementaires pour assurer à de nouveaux opérateurs l'accès à la boucle locale – le dernier bout de fil qui relie les maisons au réseau téléphonique.

L'application de cette recommandation permettrait d'accroître la concurrence et, donc, de faire baisser les prix d'accès à Internet.

Avez-vous l'intention, monsieur le ministre, d'appliquer cette recommandation et, par conséquent, d'autoriser tous les opérateurs qui le désirent à accéder à la boucle locale avant le 31 décembre 2000 ?

M. Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques. – Le commissaire Monti a effectivement élaboré une recommandation concernant le découplage de la boucle locale. M. Monti a précisé lors du dernier conseil européen des ministres qu'il s'agirait d'une recommandation fixe. En d'autres termes, il faut l'appliquer pour éviter d'être en contravention avec l'article 82 du traité européen. Je trouve cette logique un peu

name naar aanleiding van het lot van het Observatorium voor drugs.

Ik wacht op de definitieve ontwerpen die de regering tegen einde mei aankondigt. Ik hoop dat het plan, zoals door het kernkabinet werd bevestigd, coherent, leesbaar en uitvoerbaar zal zijn en de regeringsverklaring zal weerspiegelen. Ik heb vertrouwen in de minister van Justitie. Ik ben ervan overtuigd dat hij daarvoor alles in het werk zal stellen. Indien dat zo is, zullen we een goed debat hebben dat de kloof tussen meerderheid en oppositie overstijgt. Ik ben blij dat de minister in plenaire vergadering heeft bevestigd dat hij de aanbevelingen van de Senaatscommissie over de georganiseerde criminaliteit in het veiligheidsplan wil integreren.

Mevrouw Clotilde Nyssens (PSC). – *De minister kondigde aan weldra een plan in het Parlement voor te stellen. Ik veronderstel dat dit tegelijk in Kamer en Senaat of in een gemengde commissie zal gebeuren. Ik hoop dat hij vergezeld zal zijn door verschillende ministers. Het gaat immers om zeer veel materies en wellicht moet het antwoord van verschillende ministers komen.*

Mondelinge vraag van de heer Alain Destexhe aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over «de aanbeveling van de Europese Commissie betreffende het totale opsplitsen van het aansluitnet» (nr. 2-235)

De heer Alain Destexhe (PRL-FDF-MCC). – *De Europese Commissie heeft op 26 april een aanbeveling aangenomen waarin ze de lidstaten uitnodigt om de nodige maatregelen te nemen opdat nieuwe operatoren toegang krijgen tot het aansluitnet, het eindstuk dat de huizen verbindt met het telefoonnet.*

Door de toepassing van deze aanbeveling zou de concurrentie toenemen en zou de prijs van de Internettoegang dus dalen.

Mijnheer de minister, bent u van plan deze aanbeveling toe te passen en bijgevolg alle operatoren die dat wensen, vóór 31 december 2000 toegang te verlenen tot het aansluitnet?

De heer Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties. – *Commissaris Monti heeft inderdaad een aanbeveling over de splitsing van het aansluitnet uitgewerkt. Op de laatste Raad van ministers zei hij dat het om een vaste aanbeveling ging. Dat betekent dat wij die moeten toepassen om artikel 82 van het Europees Verdrag niet te overtreden.*

étrange...

Quoi qu'il en soit, quatre États membres, dont les Pays-Bas, sont déjà opérationnels à cet égard. La Grande-Bretagne qui, vue de l'Europe, est le pays le plus libéral du monde, ne devrait pas appliquer cette recommandation avant le 1er juillet 2001. D'autres pays ne sont encore nulle part à ce propos. En ce qui concerne la situation en Belgique, j'arrêterai ma position à la lumière des résultats de la consultation publique qui a été récemment lancée. Je puis néanmoins d'ores et déjà préciser que je ne suis pas opposé, par principe, au découplage de la boucle locale. Je ne redoute pas un impact quelconque sur la valeur de Belgacom puisque les pays qui ont déjà franchi le pas n'observent qu'un effet marginal sur le marché, de l'ordre de 2 à 3 %. Cependant, je crois qu'il convient d'être attentif à la nécessité de permettre la poursuite des investissements relatifs aux infrastructures. Nous assistons à une multitude de développements nouveaux : le réseau Internet sans câble avec la réalisation de l'UMTS, la bande large sur la fibre optique... Alcatel vient de mettre des produits VDSL sur le marché qui autorisent 16 Mb symétriques, soit 32 Mb sur le cuivre, ce qui équivaut plus ou moins à une fibre optique. Je suis donc convaincu que la compétition est telle que le découplage de la boucle locale sera un non-événement.

Question orale de M. Chris Vandebroeké au ministre de l'Économie et de la Recherche scientifique sur «la dualité entre les certificats délivrés dans le cadre des compétences des communautés et l'homologation des diplômes par l'État fédéral» (n° 2-230)

M. Chris Vandebroeké (VU-ID). – *Je m'adresse au ministre en tant que sénateur de communauté. En effet, l'objet de ma question relève à la fois d'une compétence fédérale et d'une compétence communautaire. Compte tenu de la pénurie croissante sur le marché du travail, se posent régulièrement les problèmes de l'homologation des diplômes, matière fédérale, et de la délivrance de certificats dans l'enseignement de promotion sociale, matière communautaire.*

En Flandre, un élève qui a quitté l'enseignement secondaire sans diplôme peut encore obtenir celui-ci en suivant des cours organisés par le VDAB ou le VIZO. Jusqu'à nouvel ordre, les certificats ainsi obtenus ne permettent toutefois pas d'accéder à d'éventuels emplois vacants dans des institutions publiques, par exemple les administrations communales. Il s'agit manifestement d'une distorsion entre le système d'homologation des diplômes et le secteur de l'enseignement de promotion sociale.

J'ajoute que ces problèmes, qui semblent exister tant en Wallonie qu'en Flandre, ont déjà été signalés par certains collègues.

Conscient des difficultés sur le marché de l'emploi et soucieux de la qualité de l'enseignement de promotion sociale, je souhaite poser les questions suivantes.

Ne devrait-on pas organiser d'urgence une concertation entre l'autorité fédérale et les ministres communautaires compétents pour l'Enseignement?

Qui devrait prendre cette initiative?

Vier lidstaten, waaronder Nederland, zijn al in orde. Groot-Brittannië, dat vanuit Europees oogpunt het meest liberale land ter wereld is, zal de aanbeveling wellicht niet vóór 1 juli 2001 toepassen. Andere landen staan nog nergens.

Ik zal in mijn standpunt rekening houden met de openbare enquête die onlangs werd opgestart. Toch kan ik nu al zeggen dat ik niet principieel tegen de splitsing van het aansluitnet gekant ben. Ik ben niet bang voor de eventuele gevolgen voor de waarde van Belgacom, want in de landen die de stap reeds hebben gedaan, werd maar een marginaal effect van 2 à 3 % op de markt vastgesteld. Toch moeten wij in infrastructuur blijven investeren. Er zijn heel wat nieuwe ontwikkelingen. Ik ben er dus van overtuigd dat de concurrentie zo scherp is dat de splitsing van het aansluitnet een non-event zal zijn.

Mondelinge vraag van de heer Chris Vandebroeké aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek over «de dualiteit tussen uitgereikte getuigschriften als bevoegdheid van de gemeenschappen en de erkenning van diploma's als federale materie» (nr. 2-230)

De heer Chris Vandebroeké (VU-ID). – *Ik richt mij tot de minister in mijn hoedanigheid van gemeenschapssenator omdat mijn vraag over een onderwerp handelt dat betrekking heeft op zowel een federale als een gemeenschapsbevoegdheid. Gegeven de toenemende krapte op de arbeidsmarkt rijst regelmatig het probleem van de erkenning van diploma's, wat een federale materie is en het uitreiken van getuigschriften in het circuit van het tweedekansonderwijs, wat een gemeenschapsbevoegdheid is.*

Wie bijvoorbeeld het middelbaar onderwijs zonder diploma verlaat, kan dit, wat Vlaanderen betreft, nog behalen door het volgen van cursussen bij de VDAB of het VIZO. Tot nader order worden de aldus bekomen getuigschriften evenwel niet aanvaard bij eventuele vacatures uitgeschreven door openbare instellingen, zoals de gemeentebesturen. Blijkbaar gaat het hierbij om een verkeerd begrepen spanningsveld tussen de erkenning van diploma's als federale materie en de opleidingsmogelijkheden, al dan niet te beschouwen als tweedekansonderwijs, als een bevoegdheid van de gemeenschappen.

Naar we aannemen zijn dit pijnpunten die zich zowel in Wallonië als Vlaanderen voordoen en waarop sommige collega's reeds eerder de aandacht hebben gevestigd.

Gegeven de spanningen op de arbeidsmarkt enerzijds en een optimale opvolging van het tweedekansonderwijs anderzijds, wil ik de volgende vragen stellen:

Moet er dienaangaande niet dringend overleg worden gepleegd tussen de federale overheid en de bevoegde

Pourrait-on remédier rapidement à cette situation?

M. Charles Picqué, ministre de l'Économie et de la Recherche scientifique. – Conformément à l'article 6 de la loi spéciale de réformes institutionnelles, les conditions d'établissement sont en effet une compétence fédérale. En font notamment partie l'homologation des diplômes et l'accès aux professions. Cela ne signifie nullement que l'État belge a le droit d'intervenir dans la politique du personnel menée par les institutions publiques, qu'elles relèvent du fédéral ou des entités fédérées. Chaque institution publique est le mieux à même de déterminer elle-même les qualifications professionnelles auxquelles doit satisfaire son personnel. À cet égard, l'étendue des compétences est clairement définie et aucune confusion n'est possible. On ne peut perdre de vue que la Constitution garantit le principe de l'autonomie des institutions communales et provinciales. Aussi, j'estime que le risque évoqué par M. Vandembroeke est inexistant.

M. Chris Vandembroeke (VU-ID). – J'ai le sentiment que le ministre sous-estime la gravité du problème. Il considère que les institutions publiques peuvent décider elles-mêmes d'accepter ou non les certificats délivrés par l'enseignement de promotion sociale. Ces institutions doivent s'en tenir aux directives, la délivrance des diplômes étant une compétence fédérale. Si les institutions refusent de faire preuve de bonne volonté, les intéressés n'ont aucune chance. J'insiste donc pour que ce problème fasse d'urgence l'objet d'une discussion entre l'autorité fédérale et les ministres communautaires de l'Enseignement.

M. Charles Picqué, ministre de l'Économie et de la Recherche scientifique. – Je ne suis pas suffisamment informé des problèmes liés à l'interprétation de la loi spéciale de réformes institutionnelles. Je compte étudier la question qui relève des compétences de Mme Onkelinx.

(La séance, suspendue à 16 h 00, est reprise à 16 h 10.)

Demande d'explications de M. Vincent Van Quickenborne au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères et au secrétaire d'État à la Coopération au développement sur «le rôle des organisations non gouvernementales dans la politique étrangère belge» (n° 2-99)

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Les ONG, autrefois constituées de petits groupes d'idéalistes, sont devenues de grandes multinationales aux budgets parfois énormes. Leur rôle sur la scène internationale croît de façon impressionnante. On a pu le voir lors du sommet de l'OMC à

ministers van Onderwijs van de gemeenschappen?

Wie moet het initiatief daartoe nemen?

In welke mate kan met spoed aan dit heuvel worden verholpen?

De heer Charles Picqué, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek. – Overeenkomstig artikel zes van de Bijzondere wet tot hervorming van de instellingen zijn de vestigingsvoorwaarden inderdaad een federale bevoegdheid. Hieronder vallen de erkenning van diploma's, de toegang tot de beroepen enzovoort. Dat betekent niet dat de Belgische overheden zich zouden kunnen mengen in het personeelsbeleid van de openbare instellingen, zowel deze van de federale overheid als deze van de deelgebieden. Elke openbare instelling is individueel het best geplaatst om zelf te bepalen aan welke professionele hoedanigheden haar personeel moet beantwoorden. De grens tussen de bevoegdheden op dat vlak is zeer duidelijk. Er is geen verwarring mogelijk. Er mag niet uit het oog worden verloren dat de Grondwet het principe van de autonomie van de gemeentelijke en provinciale instellingen waarborgt. Het risico waarover de senator spreekt bestaat volgens mij niet.

De heer Chris Vandembroeke (VU-ID). – Ik respecteer het antwoord van de minister, maar ik denk dat hij het probleem onderschat. De minister gaat uit van de goodwill van openbare instellingen om al dan niet getuigenschappen, bijvoorbeeld uit het tweedekansonderwijs, te aanvaarden. De openbare instellingen moeten zich houden aan de richtlijnen en de uitreiking van diploma's is een federale bevoegdheid. Als de overheidsinstellingen geen goodwill tonen, maken de betrokkenen geen enkele kans. Er moet dus met spoed onderhandeld worden tussen de federale overheid en de ministers van Onderwijs van de gemeenschappen om dit probleem uit te klaren, zeker als wij rekening houden met de krapte op de arbeidsmarkt.

De heer Charles Picqué, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek. – Ik ben niet op de hoogte van de problemen in verband met de interpretatie van de Bijzondere wet houdende de hervorming van de instellingen. Ik zal dit probleem onderzoeken. Het behoort tot de bevoegdheid van mevrouw Onkelinx.

(De vergadering wordt geschorst om 16.00 uur. Ze wordt hervat om 16.10 uur.)

Vraag om uitleg van de heer Vincent Van Quickenborne aan de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken en aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over «de rol van de niet-gouvernementele organisaties in het Belgisch buitenlands beleid» (nr. 2-99)

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Deze vrij algemene vraag dateert eigenlijk al van 6 maart, maar kon onder andere door mijn afwezigheid nog niet eerder worden behandeld. Ze is voortgesproten uit de discussie over het migratiebeleid in de commissie voor de Binnenlandse Zaken

Seattle. L'expérience vécue au Kosovo a toutefois montré les possibles effets négatifs d'une mauvaise coordination. Le secrétaire d'État peut-il m'éclairer sur le rôle des ONG dans la coopération au développement? Comment négocie-t-il avec ces organisations? Combien l'État en reconnaît-il?

Reçoivent-elles une aide du gouvernement et si oui, de quel ordre? Comment ces montants sont-ils répartis et selon quels critères? Comment les projets réalisés sont-ils évalués?

Partagez-vous l'idée que le nouveau système d'implication des ONG revient en fait à privatiser la coopération au développement? L'État confie-t-il des missions aux ONG par adjudication ou d'autres manières?

La Croix rouge internationale a rédigé un code de bonne conduite visant à garantir la crédibilité des ONG. La Belgique a-t-elle adopté ce code et quelles sont les ONG belges qui l'ont fait? Quel est le nombre de personnes actives dans le secteur ONG? Que fait le secrétaire d'État pour défendre les cultures locales en évitant que les femmes et les enfants soient parfois poussés à adopter les modèles de rôle occidentaux des ONG?

Enfin, l'UNICEF a condamné les pratiques de certaines ONG qui, en rachetant des esclaves au Sud-Soudan, perpétuent en fait l'esclavage. Des ONG belges pratiquent-elles ce système?

M. Eddy Boutmans, secrétaire d'État à la Coopération au développement. – *J'espère que l'intention de M. Van Quickenborne n'est pas de remettre en cause le rôle des ONG dans notre coopération au développement. Je trouverais*

en de Administratieve Aangelegenheden. In een interessant gesprek heeft de minister van Buitenlandse Zaken daar gesuggereerd dat het debat over de rol van de niet-gouvernementele organisaties, de NGO's, wel eens mocht worden gevoerd. Ik hoop dat mijn vraag de inleiding moge vormen op dat debat dat we te gepasten tijde moeten voeren.

De NGO's zijn de laatste jaren uitgegroeid van kleine groepjes idealisten tot grote multinationale ondernemingen, waarvan sommige enorme budgetten hebben. De rol van de NGO's op de internationale fora neemt op indrukwekkende wijze toe. De WTO-top in Seattle was daarvan een treffend voorbeeld. Toch heeft de oorlog in Kosovo uitgewezen dat er een wildgroei kan ontstaan bij slechte coördinatie en dat negatieve effecten niet kunnen worden uitgesloten. In deze context wil ik een aantal vragen stellen over de rol van de NGO's.

Ten eerste, welke rol ziet de staatssecretaris weggelegd voor de NGO's in het kader van de ontwikkelingssamenwerking?

Ten tweede, hoe onderhandelt hij met deze organisaties en hoeveel NGO's zijn er door de Belgische overheid erkend?

Ten derde, krijgen deze NGO's gouvernementele steun? Zo ja, over welke bedragen gaat het en hoe worden deze middelen verdeeld? Welke zijn de vereisten? Hoe worden hun uitgevoerde projecten beoordeeld?

Ten vierde, sommigen ontwikkelen in het werkveld de stelling dat het uitbesteden van de ontwikkelingssamenwerking aan NGO's eigenlijk neerkomt op de privatisering van de ontwikkelingssamenwerking. Welke mening houdt de staatssecretaris daar op na? Op welke manier – via aanbestedingen of andere methodes – worden de opdrachten door de overheid aan de NGO's toegewezen of uitbesteed?

Ten vijfde, het Internationale Rode Kruis heeft in 1995 een gedragscode opgesteld met als doel de geloofwaardigheid van de NGO's te vrijwaren. Die code is op dit moment ondertekend door meer dan 70 groeperingen en een 140-tal landen. Heeft België die gedragscode ondertekend en welke Belgische NGO's deden dit eveneens?

Ten zesde, hoeveel mensen werken in de NGO-sector?

Ten zevende, de meeste NGO's hebben een Westers referentiekader en dragen dit rechtstreeks of onrechtstreeks over in de gebieden waar ze actief zijn. Zo worden vrouwen en kinderen soms met lichte dwang verplicht de Westerse familiale rolmodellen over te nemen. Welke maatregelen neemt de staatssecretaris om de plaatselijke cultuur te beschermen?

Ten achtste, bepaalde NGO's houden zich bezig met het vrijkopen van slaven in Zuid-Soedan, waardoor het systeem van slavernij eigenlijk in stand gehouden wordt. UNICEF heeft deze praktijken al veroordeeld. Heeft de staatssecretaris er weet van of Belgische NGO's dit soort van praktijken huldigen?

De heer Eddy Boutmans, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking. – De op het eerste gezicht bijzonder NGO-onvriendelijke vraagstelling verbaast mij enigszins. Ik zou hieruit kunnen afleiden dat de vraagsteller

stupéfiant qu'il considère celle-ci comme une mission des seuls pouvoirs publics.

Il y a d'une part les organisations petites et moyennes et d'autre part, les grandes, qui fonctionnent pour ainsi dire comme des multinationales. Ce second groupe est très restreint mais on y fait souvent appel pour des projets de grande envergure nécessitant des spécialistes.

Il est vrai qu'au Kosovo, une mauvaise coordination a entraîné une croissance anarchique de l'aide humanitaire mais c'était une situation exceptionnelle. Cela dit, je ne prétends pas que les ONG font toujours du travail parfait.

La loi sur la coopération internationale adoptée l'an dernier définit les ONG comme acteurs de la coopération indirecte. Je suis donc obligé de travailler avec elles et n'y vois pas d'inconvénient.

Ces dernières années, on a revu le mode de collaboration avec les ONG dans le sens de leur responsabilisation accrue. Elles doivent notamment nous soumettre un programme d'action pluriannuel et apporter la preuve de l'exécution correcte de leurs missions. Nous avons également approfondi le dialogue entre l'État et les ONG et favorisé la collaboration entre celles-ci.

Je ne négocie en général pas personnellement avec les ONG mais bien, parfois, avec les organismes qui les chapeautent. L'administration négocie les programmes pluriannuels et les plans d'action annuels. Le travail des ONG est contrôlé en permanence.

L'État reconnaît 134 ONG, un nombre jugé trop élevé qu'on cherche à réduire pour des raisons d'efficacité. Le gouvernement participe à leur financement sur base de leurs programmes d'action annuels et des avis d'experts indépendants. J'estime qu'elles doivent autant que possible assurer leur propre financement.

Dans l'évaluation du programme, nous insistons tout particulièrement sur la collaboration avec les organisations locales et le transfert d'expertise. A terme, la population locale devra de toute façon se prendre en charge.

Pour l'an 2000, le budget des ONG s'élève à 3,5 milliards sur un total de 24 pour la coopération au développement. Le nouveau système d'implication des ONG ne doit certainement pas être considéré comme une privatisation de cette coopération. Elles sont pour nous un partenaire important.

Quant au code de bonne conduite de la Croix rouge, j'insiste sur le statut spécifique de cette ONG, reconnue pratiquement comme un partenaire neutre par tous les pays. Ce code s'adresse tant aux ONG qu'aux organisations internationales et aux États. La Belgique était présente lors de la Conférence internationale où il a été adopté par consensus. Pour autant que je sache, il n'a pas été traduit en loi mais n'est qu'une sorte d'engagement moral.

Dans notre pays, un millier de personnes travaillent pour des ONG; à l'étranger, elles occupent 610 coopérants, ce qui nous fait un total de 1.600 personnes.

La défense de la culture locale est une de mes grandes préoccupations. Dans la mesure du possible, les Occidentaux envoyés lors d'opérations humanitaires tentent de respecter la culture et la population. Je plaide pour la diversité

de voorkeur geeft aan gouvernementele organisaties. Ik hoop evenwel dat het niet zijn bedoeling is de rol van de niet-gouvernementele organisaties in onze ontwikkelingssamenwerking in twijfel te trekken. In de eerste plaats moeten NGO's een draagvlak vinden voor de ontwikkelingssamenwerking en ervoor zorgen dat dit draagvlak in de samenleving wordt georganiseerd en gegroepeerd. De bevolking mag haar aandacht voor de noden in de derde wereld niet verliezen. Voorts staan deze organisaties in voor de efficiënte en correcte uitoefening van de taken in de landen waarmee wij samenwerken. Ik hoop dat ik de heer Van Quickenborne verkeerd heb begrepen, want het zou uiterst verbazingwekkend zijn indien hij ontwikkelingssamenwerking uitsluitend als een opdracht van de overheid beschouwt. Een dergelijke stellingname wordt in geen enkele sector meer aanvaard, tenzij misschien in onze eigen basissectoren.

De NGO's kunnen in twee groepen worden onderverdeeld: de kleine en middelgrote organisaties, enerzijds, en de grote organisaties, die omzeggens de functie van multinationale ondernemingen hebben gekregen, anderzijds. Deze tweede groep is uiteraard zeer klein, maar er wordt vaak een beroep op gedaan omdat specialisatie en grootschalig ingrijpen in vele omstandigheden noodzakelijk is.

Ik meen te begrijpen wat de aanleiding is geweest tot het stellen van deze vraag om uitleg, namelijk de vaststelling dat de oorlog in Kosovo aangetoond heeft dat slechte coördinatie tot een wildgroei van de hulpverlening kan leiden. Ik wil dit niet ontkennen, maar dat zegt niets over de NGO's zelf. Naar aanleiding van de gebeurtenissen in de Balkanlanden kan er over het algemeen een gebrek aan coördinatie worden geconstateerd. Wij werden geconfronteerd met een omvangrijke noodsituatie, waarbij er zeer veel hulp aan de regio is geboden, maar waarbij de hulporganisaties elkaar in de weg liepen. Indien de Europese Unie de acties had gecentraliseerd, was het misschien anders verlopen, maar dan hadden wij ongetwijfeld kritiek gehad op het logge en bureaucratische verloop. Ik wil zeker niet beweren dat een niet-gouvernementele organisatie in alle omstandigheden perfect werk levert.

De wet op de internationale samenwerking, die vorig jaar door het Parlement werd goedgekeurd, bepaalt dat de NGO's actoren van de indirecte samenwerking zijn. Tenzij er bij meerderheid wordt beslist dat deze samenwerking moet worden afgeschaft, ben ik verplicht samen te werken met deze organisaties. Ook het regeerakkoord vermeldt dat de NGO's een geprivilegieerde partner van de overheid blijven om de redenen die ik zopas heb aangehaald. Ik heb trouwens geen bezwaar om met NGO's samen te werken.

Er is al een aantal jaren een hervorming van de NGO-samenwerking bezig. De jongste grote hervorming is opgenomen in het koninklijk besluit van 18 juli 1997 en het ministerieel besluit van 25 september 1998. Die omschrijven vooral de financieringsvoorwaarden van de NGO's. Het doel van de bijsturing is in hoofdzaak de bevordering van de coherentie en van de doeltreffendheid van de initiatieven en de veralgemening van de programmabesteding met responsabilisering van de NGO's. Dat betekent dat wij de NGO's vragen om een meerjarenprogramma in te dienen op basis waarvan jaarlijkse actieplannen worden goedgekeurd

culturelle.

Enfin, quant au rachat d'esclaves au Sud-Soudan, je sais qu'une certaine ONG y a participé mais ce n'est pas une de celles que nous subsidions. Aucun programme d'action ne prévoit d'ailleurs de telles pratiques.

met een bijbehorend budget. De NGO's moeten de correcte uitvoering daarvan aantonen. Er ligt dus een grotere verantwoordelijkheid bij de NGO's.

Er is tevens een uitdieping van de beleidsdialoog tussen de overheid en de NGO's. De samenwerking tussen de NGO's wordt ook bevorderd. Zo is er een hoger medefinancieringspercentage wanneer ze zich in een consortium groeperen. Dit alles bouwt voort op de besluiten van de parlementaire opvolgingscommissie van de Kamer over het ABOS. Het betreft een continu proces. Nieuw dit jaar is dat ik probeer onze beslissingen beter te motiveren. De betrokken NGO's krijgen ook een antwoordrecht wanneer ze menen dat wij onvoldoende op hun subsidievraag ingaan. Ze hebben twee weken tijd om bezwaar in te dienen. In een aantal gevallen oordelen we dat hun argumenten terecht zijn en wordt de subsidie opgetrokken binnen het beschikbare budget.

Ik onderhandel meestal niet zelf met de NGO's, wel af en toe met de koepelorganisaties. Dat zijn het NCOS en het CNCD voor de inhoudelijke, de maatschappelijke, standpunten, en Coprogram en Arcodef voor de organisatorische belangen. Er is ook een adviescommissie voor de NGO's waaraan wij geregeld adviezen vragen. De administratie onderhandelt over de concrete meerjarenprogramma's en de jaarlijkse actieplannen. Er bestaat een permanente dialoog en controle op de werking van de NGO's. Wij proberen te werken aan de verdere verbetering van de kwaliteit daarvan.

Er zijn 134 NGO's erkend. De meeste betrokkenen vinden dat te veel. Daarom is er de aansporing om meer samen te werken. Dat verhoogt de efficiëntie en vermindert voor de administratie het aantal te onderzoeken dossiers.

De NGO's krijgen gouvernementele steun. Het is mijn bekommernis dat deze organisaties voldoende niet-gouvernementeel blijven en voor hun eigen draagvlak en financiering zorgen. Wij kunnen goede afspraken maken, maar hoe meer de NGO's van de overheid afhangen, hoe meer ze met die overheid kunnen worden vereenzelvigd. Ik vind dus, en daarin verschillen wij van Nederland, dat wij ernaar moeten streven dat onze NGO's zo veel mogelijk voor hun eigen ledenbestand en financiering zorgen. Wij kennen medefinanciering toe op basis van jaarlijks ingediende actieplannen. Wij doen daarvoor een beroep op het advies van onafhankelijke experts. Wij gebruiken daarvoor ook evaluaties van de activiteiten van de NGO's in de voorbije jaren. De financiering houdt uiteraard rekening met de beschikbare kredieten.

Ingevolge het koninklijk besluit moeten we al die actieplannen ieder jaar tegen 31 december beoordeeld hebben. Dat is in de voorbije jaren nooit gelukt. Met genoeg kan ik mededelen dat wij ze allemaal hebben beoordeeld tegen januari, medio februari. Vorig jaar was dat pas half mei, begin juni in orde. Wij maken dus vooruitgang, maar het kan nog beter.

Bij de beoordeling van het programma wordt ondermeer rekening gehouden met de samenhang, de ontwikkelingsrelevantie, de duurzaamheid, de methodologische aanpak, het partnerschap en vooral met de samenwerking met lokale organisaties en met de overdracht van expertise. We willen zeker geen substitutiesamenwerking

bevorderen waarbij een organisatie al dan niet gouvernementeel, zich voor eeuwig in de plaats stelt van de lokale bevolking.

Voor het jaar 2000 is op de uitgavenbegroting in het kader van het nieuwe systeem 3,290 miljard uitgetrokken voor de programmafinanciering. Er lopen ook nog een aantal oude erkenningen van organisaties die nog niet in het programmasysteem zijn gestapt. Voor het jaar 2000 bedraagt de totale begroting voor de NGO's afgerond 3,5 miljard. Dat is zeker niet overdreven op een begroting van 24 miljard voor ontwikkelingssamenwerking. Het nieuwe systeem moet zeker niet gezien worden als een privatisering van de ontwikkelingssamenwerking. De NGO's zijn voor ons een belangrijke partner, zoals de wet dat overigens wil.

Wat de gedragscode van het Internationale Rode Kruis betreft, wil ik toch wijzen op de heel specifieke status van het Internationale Rode Kruis binnen de zeer grote NGO's. Het is namelijk een niet-gouvernementele organisatie die door bijna alle regeringen wordt erkend als een neutrale partner. Het is ook een heel grote organisatie die in praktisch alle landen aanwezig is. Het Internationale Rode Kruis werkt samen met de Rode Wassenaar van de islamitische landen, en werkt als het ware wereldoverspannend. De instelling speelt een semi-officiële rol. Ik denk trouwens dat de meeste regeringen zeer blij zijn met die niet-gouvernementele rol, want een intergouvernementele organisatie kan aanleiding geven tot belangenvermengingen en belangenconflicten. Het IRK treedt echter vrij autonoom op en meestal tot algemene voldoening. Voor noodhulp in geval van rampen heeft het een gedragscode opgesteld, die bij consensus is aanvaard op de 26e Internationale Conferentie van het Rode Kruis en de Rode Wassenaar. Die gedragscode is bedoeld om bepaalde gedragsprincipes veilig te stellen in de humanitaire hulp en richt zich zowel tot NGO's als tot internationale organisaties en staten. Op die conferentie waren 143 staten aanwezig, waaronder België, dat altijd heeft deelgenomen aan de conferenties van het IRK en de code ook heeft goedgekeurd. Voor zover ik weet is die code niet geformaliseerd in een wettekst, maar is daar bij consensus over geoordeeld. Het is dus geen verdragstekst, maar een soort morele verbintenis. Ik kan de tekst in het Frans bezorgen. Voor zover ik weet, bestaat er geen Nederlandse vertaling.

In ons land werken voor zover bekend ongeveer duizend mensen op de zetel van een NGO. Daarnaast hebben de NGO's 610 ontwikkelingswerkers in het buitenland, wat ons op een totaal van circa 1.600 mensen brengt voor de gehele niet-gouvernementele sector. De gewesten en de gemeenschappen kunnen ook in bepaalde mate werkgelegenheid in dienst van NGO's financieren. Ze kunnen ook NGO's subsidiëren voor werk in ontwikkelingslanden. Ik weet dat dit onder andere in de onderwijssector gebeurt.

De bescherming van de integriteit van de plaatselijke cultuur is voor mij een grote bekommernis. De heer Van Quickenborne heeft dit misschien gelezen in de recent gepubliceerde beleidsnota. Bij grootschalige noodoperaties strijkt er inderdaad soms een vlucht westerlingen in een gebied neer. Ik neem aan dat de hulpverleners meestal proberen de lokale overheden, gebruiken, cultuur en bevolking te respecteren, maar ik sluit niet uit dat dit soms onvoldoende gebeurt. Er zijn echter zo veel NGO's, dat ik

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Je remercie le secrétaire d'État. Il doit être bien clair que j'approuve la collaboration avec les ONG. Je tenais seulement à souligner les possibles effets négatifs de la concurrence dans ce secteur. M. Boutmans admet lui-même que le nombre d'ONG reconnues est très élevé. J'espère que le Sénat jouera son rôle de chambre de réflexion en menant un débat approfondi sur ce sujet.

– L'incident est clos.

Demande d'explications de M. Georges Dallemagne au secrétaire d'État à la Coopération au développement sur «la réduction de la contribution de la Belgique au Programme des Nations Unies pour le Développement (PNUD)» (n° 2-122)

M. Georges Dallemagne (PSC). – Il est récemment apparu dans la presse que vous envisageriez, M. le ministre, de réduire de façon substantielle la contribution du gouvernement belge au Programme des Nations unies pour le Développement (PNUD).

Si mes informations sont exactes, la contribution belge, qui s'élevait pour l'année 1999 à 589,2 millions de francs belges, serait ramenée pour l'année 2000 à 520 millions, soit une réduction de l'ordre de 12% au lieu des 610 millions annoncés lors de la présentation du budget 2000.

Bien que nous n'ayons reçu aucune information précise à ce sujet, il semble que la nouvelle répartition des contributions envisagée se fasse essentiellement au bénéfice d'agences onusiennes dites «humanitaires» telles que l'OCHA – *Office for Coordination of Humanitarian Affairs* –.

Cela m'amène à vous poser les questions suivantes :

Confirmez-vous cette réduction de la contribution belge au PNUD?

Quelle est la justification de ce changement d'attitude, s'il est avéré, vis-à-vis de l'agence des Nations unies qui, outre un important rôle de coordination, est en charge du programme de lutte contre la pauvreté et du développement durable?

zonder concrete voorbeelden hierop niet kan ingaan. Wij moeten er volgens mij vooral voor zorgen dat de economische uniformisering die zich over de wereld verspreidt, voldoende gecorrigeerd wordt door respect voor de culturele diversiteit.

De slotvraag betreft het vrijkopen van slaven in Zuid-Soedan. Ik weet dat één welbepaalde niet-gouvernementele organisatie dit ooit heeft gedaan en dat dit op veel kritiek is gestuit. Bij mijn weten is dat niet gebeurd door een organisatie die door ons gesubsidieerd wordt en zeker niet met geld dat door ons ter beschikking is gesteld. In geen van de jaarplannen of actieprogramma's is een dergelijke actie vermeld en mocht dit gebeurd zijn zonder het te vermelden, wat ik niet vermoed, betekent dit een inbreuk op de aangegane verbintenissen.

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Ik dank de staatssecretaris voor het antwoord op al deze vragen. Hij wees in het begin van zijn antwoord op een mogelijk misverstand. Welnu, laat het duidelijk zijn dat ik wel degelijk voorstander ben van de werking van de NGO's. Ik heb alleen willen wijzen op een mogelijke concurrentiestrijd in die sector en op de mogelijke nefaste gevolgen daarvan. Hij zegt zelf dat er 134 erkende NGO's actief zijn in ons land, wat een vrij hoog aantal is. Ik hoop dat de Senaat als reflectiekamer in de toekomst een grondig debat over deze materie zal kunnen voeren.

– Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Georges Dallemagne aan de staatssecretaris voor Ontwikkelings-samenwerking over «de vermindering van de Belgische bijdrage voor het Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties (UNDP)» (nr. 2-122)

De heer Georges Dallemagne (PSC). – *Volgens recente persberichten zou de minister de bijdrage van de Belgische regering voor het Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties (UNDP) aanzienlijk willen verminderen.*

De Belgische bijdrage die in 1999 589,2 miljoen frank bedroeg, zou in 2000 met 12 procent dalen en nog 520 miljoen bedragen. Bij de voorstelling van de begroting 2000 was er nog sprake van 610 miljoen.

De nieuwe verdeling van de bijdragen zou vooral de zogenaamde humanitaire VN-agentschappen, zoals de OCHA – Office for Coordination of Humanitarian Affairs – ten goede komen.

Bevestigt de minister deze vermindering van de Belgische bijdrage voor de UNDP?

Hoe verantwoordt hij deze koerswijziging tegenover deze VN-organisatie die naast een belangrijke coördinerende rol, ook belast is met het programma voor de armoedebestrijding en de duurzame ontwikkeling?

Zal een dergelijke beslissing niet onvermijdelijk worden geïnterpreteerd als een aanmoediging van diegenen die hun bijdragen voor de VN-organisaties willen verminderen of zelfs niet meer betalen?

Ne considérez-vous pas que, dans le contexte actuel, une telle décision sera immanquablement interprétée au sein du système des Nations unies comme un signal d'encouragement à ceux qui sont tentés de diminuer leur contribution aux agences des Nations unies ou même de ne pas effectuer leurs paiements?

Une telle décision doit-elle être considérée comme un alignement de notre politique d'aide sur celle des États-Unis et comme une sanction vis-à-vis d'une des rares agences internationales à lutter pour un peu plus de justice sociale dans les relations internationales ?

M. Eddy Boutmans, secrétaire d'État à la Coopération au développement. – Tout d'abord, aucune décision définitive n'a été prise sur quoi que ce soit. Les informations parues dans la presse sont un peu prématurées mais il est vrai que nous avons discuté, à New York, avec différentes organisations onusiennes et autres du type de programmes que nous aimerions appuyer à l'avenir ainsi que de leurs demandes et de notre position, etc. Il est également vrai que, dans l'ensemble de notre collaboration multilatérale, une réduction de la contribution au PNUD est envisagée. Je crois cependant, M. Dallemagne, que votre interprétation est erronée. Il s'agit plutôt d'un rééquilibrage envisagé que d'une politique de fond allant dans le sens d'un relâchement de la lutte contre la pauvreté et d'une réduction de l'aide humanitaire, ce qui n'entre absolument pas dans nos intentions.

Il m'est difficile de vous donner des chiffres puisque rien n'est définitif. Si je vous donne des chiffres aujourd'hui, vous me dirai peut-être, dans quelques semaines ou dans quelques mois, que je vous ai mal informé. Le chiffre que vous avez cité pour 1999, soit 589 millions, est toutefois réel ; nous envisageons - nous en avons discuté avec M. Mallobrown et nous en reparlerons lors de sa visite dans quelques semaines - de le réduire à 520 millions. En effet, quand nous comparons notre contribution au PNUD à celle des autres pays donateurs et à notre contribution à d'autres organisations onusiennes, nous constatons un certain déséquilibre, d'autant plus que – on ne vous le cachera d'ailleurs pas au siège du PNUD – cette organisation a rencontré des problèmes de gestion et d'efficacité ; elle est en train de revoir son rôle en envisageant, peut-être davantage de mauvais gré que de bon gré, de le limiter. Nous estimons donc qu'il sera probablement justifié de réduire notre contribution, mais cela se fera en pleine concertation avec cette organisation.

En tout cas, je puis vous rassurer quant à ma vision politique. J'envisage, entre autres, d'augmenter nettement la contribution de la Belgique à une organisation telle que le FNUAP qui travaille efficacement au niveau des problèmes de la population, d'autant plus que notre contribution fut fort réduite durant les années précédentes, malgré les promesses internationales qui avaient été faites. Je pense aussi à la CNUCED, au PNUE pour l'environnement en général, à HABITAT pour l'environnement urbain, à l'OHCDH, l'organisation pour les droits de l'homme, à l'UNICEF, à l'UNICEM, à l'UNESCO et aussi à l'OCHA. Je rappelle que mon prédécesseur avait lancé l'idée de cette conférence humanitaire sur l'Afrique centrale, plus particulièrement sur le Congo. Nous essayons toujours d'obtenir la tenue de cette conférence mais ce n'est guère aisé. C'est, notamment, dans

Stellen we ons met deze beslissing niet op dezelfde lijn als de Verenigde Staten en betekent dit geen bestraffing van een van de enige internationale organisaties die het opneemt voor meer sociale rechtvaardigheid in de internationale betrekkingen?

De heer Eddy Boutmans, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking. – Allereerst wil ik zeggen dat er nog geen definitieve beslissingen werden genomen. De persberichten zijn voorbarig, maar het is juist dat wij in New York met verschillende VN-organisaties hebben besproken welke programma's we in de toekomst wensen te ondersteunen. Het is eveneens correct dat in het kader van de multilaterale samenwerking, een vermindering van onze bijdrage voor de UNDP werd besproken. Maar de interpretatie van de heer Dallemagne is niet helemaal correct. Het gaat veeleer om een nieuw evenwicht dan om een beleid dat de armoedebestrijding en de humanitaire hulpverlening wil loslaten.

Cijfers geven is moeilijk omdat nog niets vastligt. Het cijfer dat de heer Dallemagne noemde voor 1999, namelijk 589 miljoen, is niettemin juist. Het is inderdaad onze bedoeling het tot 520 miljoen terug te brengen. Vergeleken met andere donorlanden en met onze bijdrage aan andere VN-organisaties, stellen we inderdaad een zeker onevenwicht vast. Bovendien kampt de UNDP met beheersproblemen en is de organisatie bezig haar opdracht te herzien en wellicht ook te beperken. De eventuele vermindering van onze bijdrage zal in overleg met de organisatie gebeuren.

Wat mijn beleidsvisie betreft, kan ik de heer Dallemagne geruststellen. Het is mijn bedoeling de Belgische bijdrage te verhogen voor een aantal VN-organisaties die onder meer actief zijn op het vlak van de bevolkingsproblematiek, het milieu en de mensenrechten. Mijn voorganger had voorgesteld een humanitaire conferentie over Centraal-Afrika, en meer bepaald over Congo, te organiseren. We willen daarmee doorgaan, maar het is niet gemakkelijk. Daarom willen we onze bijdrage voor het OCHA verhogen. De UNDP speelt niettemin een belangrijke coördinerende rol. Dat is de reden waarom we een belangrijke bijdrage voor de gewone begroting van de UNDP willen behouden. Het ligt niet in onze bedoeling deze bijdrage te verminderen. Na vergelijking met anderen donoren, vinden we het niettemin redelijk onze bijdrage aan verschillende andere VN-organisaties met een bepaald percentage te verminderen.

cette perspective qu'on avait prévu une augmentation possible de notre contribution à l'OCHA. Il est toutefois vrai que le PNUD joue un rôle important de coordination sans disposer d'un budget régulier à cet effet. C'est la raison pour laquelle il faut maintenir une contribution importante qui soit inscrite au budget régulier du PNUD. Il n'entre pas du tout dans mes intentions de réduire encore davantage notre contribution à ce programme. Cependant, après comparaison avec les contributions des autres donateurs, il semble raisonnable de réduire d'un certain pourcentage nos autres contributions aux diverses organisations onusiennes et à d'autres organisations.

M. Georges Dallemagne (PSC). – Je remercie le secrétaire d'État de sa réponse. Je me félicite des efforts entrepris pour tenter d'améliorer le financement d'agences comme le FNUAP qui joue un rôle extrêmement important en matière de population. Je reste néanmoins inquiet à propos de la réduction du budget, si elle devait être confirmée, et ce pour deux raisons. D'abord, parce que la Belgique bénéficie d'une image extrêmement positive au sein du système des Nations unies, notamment au niveau du PNUD, parce qu'elle en est un soutien important et historique. L'attitude de la Belgique étant observée de près par d'autres donateurs, elle pourrait avoir un effet d'entraînement sur ceux-ci, avec des conséquences budgétaires importantes pour le PNUD. Ensuite, parce que d'après les informations que j'ai obtenues, le PNUD comptait sur ces montants qui avaient été annoncés. Se poserait un problème quant à la fiabilité des chiffres avancés par la Belgique pour le financement des agences internationales. Je pense que ce serait dommageable pour l'image de notre pays. On a besoin d'une bonne agence de coordination au sein du système d'autant que celui-ci est actuellement en crise et doit pouvoir compter sur un pivot qui peut être le PNUD, notamment pour les programmes de développement à long terme et les programmes d'environnement. J'espère, M. le secrétaire d'État, que vous pourrez tenir compte de ces éléments dans votre décision finale.

M. Eddy Boutmans, secrétaire d'État à la Coopération au développement. – Je voudrais signaler que, parmi les organisations onusiennes qui méritent certainement d'être appuyées, j'ai oublié de citer l'ONUSIDA. Par ailleurs, ceux qui ont pour rôle de coordonner dans le cadre du PNUD ne sont pas les seuls – et on peut le déplorer – à assurer une réelle coordination dans tous les pays ni à avoir cette ambition. Je ne suis pas sûr que ce soit une bonne évolution mais les choses sont ainsi.

– **L'incident est clos.**

Ordre des travaux

M. le président. – Le Bureau propose l'ordre du jour suivant pour la semaine prochaine :

Mercredi 10 mai 2000

le matin à 11 heures

Colloque en présence des présidents/représentants du Conseil fédéral pour l'Égalité des chances pour les hommes et les femmes, le « Nederlandstalige Vrouwenraad » et le Conseil des Femmes francophones sur l'évaluation du programme d'action de la Conférence mondiale des femmes de Pékin.

De heer Georges Dallemagne (PSC). – *Ik dank de Staatssecretaris voor zijn antwoord. Ik ben blij met de geleverde inspanningen met het oog op een betere financiering van de FNUAP die een belangrijke rol vervult inzake bevolkingsvraagstukken. Toch ben ik om twee redenen ongerust over de geplande vermindering van het budget. Ten eerste omdat België kan rekenen op een gunstige beoordeling binnen het systeem van de Verenigde Naties, met name bij het ontwikkelingsprogramma van de VN (UNPD), omdat ons land dit reeds lang steunt. Aangezien de Belgische houding door andere donoren van nabij wordt gevolgd, kan dit hun gedrag beïnvloeden, met belangrijke budgettaire gevolgen voor het UNPD. Ten tweede omdat, naar ik heb vernomen, het UNPD op de beloofde bedragen rekende. Als er een probleem zou zijn met de betrouwbaarheid van de cijfers die België bekendmaakt in verband met de financiering van de internationale agentschappen zou dit ons imago aantasten. Er is nood aan goede coördinatie binnen dit systeem dat momenteel een crisis doormaakt. Het UNPD zou hiervan de spil kunnen zijn, met name voor de ontwikkelingsprogramma's op lange termijn en de milieuprogramma's. Ik hoop dat de staatssecretaris met deze elementen rekening houdt, wanneer hij een beslissing neemt.*

De heer Eddy Boutmans, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking. – *Ik wil nog even zeggen dat ik UNAIDS vergat te vermelden onder de VN-organisaties die onze steun verdienen. Anderzijds is het niet zo dat de organisaties die een coördinerende rol vervullen binnen het UNPD – spijtig genoeg – niet de enige zijn die een echte coördinatie verzekeren in alle landen of die daartoe de ambitie hebben. Ik betwijfel of dit een gunstige evolutie is, maar het is nu eenmaal zo.*

– **Het incident is gesloten.**

Regeling van de werkzaamheden

De voorzitter. – Het Bureau stelt voor volgende week deze agenda voor:

Woensdag 10 mei 2000

's ochtends te 11 uur

Colloquium in aanwezigheid van de voorzitters/vertegenwoordigers van de Federale Raad van de Gelijke kansen voor Mannen en Vrouwen, de Nederlandstalige Vrouwenraad en de "Conseil des Femmes francophones" over de evaluatie van het Actieplatform van de Wereldvrouwenconferentie van Peking.

l'après-midi à 14 heures 15

Séance plénière

Débat sur l'évaluation du programme d'action de la Conférence mondiale des femmes de Pékin.

Jeudi 11 mai 2000*le matin à 10 heures*Procédure d'évocation

Projet de loi visant à promouvoir la production socialement responsable; Doc. 2-288/1 à 7.

À joindre :

Proposition de résolution relative à la production socialement responsable (de M. Marcel Colla); Doc. 2-415/1 à 3.

l'après-midi à 15 heures

Prise en considération de propositions.

Questions orales.

À partir de 16 heures 30 : Votes nominatifs sur l'ensemble des points à l'ordre du jour dont la discussion est terminée.

Demandes d'explications :

- de M. Michel Barbeaux au Vice-Premier Ministre et Ministre des Affaires étrangères sur "l'envoi d'une mission d'observation de l'Union Européenne au deuxième tour des élections présidentielles au Pérou en juin 2000" (n° 2-125);

- de M. Patrik Vankrunkelsven au Vice-Premier Ministre et Ministre des Affaires étrangères sur "la nouvelle stratégie militaire de l'OTAN" (n° 2-127);

- de Mme Anne-Marie Lizin au Vice-Premier Ministre et Ministre des Affaires étrangères sur "la composition des délégations nationales aux jeux olympiques" (n° 2-128);

- de M. Jean-François Istasse au Vice-Premier Ministre et Ministre de la Mobilité et des Transports sur "la réalisation du "Rhin d'acier"" (n° 2-131);

- de Mme Erika Thijs au Ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "l'augmentation de la consommation du médicament Rilatine" (n° 2-121);

- de Mme Sabine de Bethune au Ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le dépistage systématique du cancer du col de l'utérus" (n° 2-123);

- de Mme Anne-Marie Lizin au Ministre de l'Intérieur sur "l'audit portant sur le fonctionnement du système "Telerad"" (n° 2-129).

– **Le Sénat est d'accord sur cet ordre des travaux.**

Votes

(Les listes nominatives figurent en annexe.)

's namiddags te 14.15 uur

Plenaire vergadering

Debat over de evaluatie van het Actieplatform van de Wereldvrouwenconferentie van Peking.

Donderdag 11 mei 2000*'s ochtends te 10 uur*Evocatieprocedure

Wetsontwerp ter bevordering van sociaal verantwoorde productie; Gedr. St. 2-288/1 tot 7.

Toe te voegen :

Voorstel van resolutie over de sociaal verantwoorde productie (van de heer Marcel Colla); Gedr. St. 2-415/1 tot 3.

's namiddags te 15 uur

Inoverwegingneming van voorstellen.

Mondelinge vragen.

Vanaf 16.30 uur : Naamstemmingen over de afgehandelde agendapunten in hun geheel.

Vragen om uitleg :

- van de heer Michel Barbeaux aan de Vice-Eerste Minister en Minister van Buitenlandse Zaken over "het sturen van waarnemers van de Europese Unie naar Peru voor de tweede ronde van de presidentsverkiezingen in juni 2000" (nr. 2-125);

- van de heer Patrik Vankrunkelsven aan de Vice-Eerste Minister en Minister van Buitenlandse Zaken over "de nieuwe militair-strategische houding van de NAVO" (nr. 2-127);

- van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Vice-Eerste Minister en Minister van Buitenlandse Zaken over "de samenstelling van de nationale delegaties voor de Olympische spelen" (nr. 2-128);

- van de heer Jean-François Istasse aan de Vice-Eerste Minister en Minister van Mobiliteit en Vervoer over "de aanleg van de "IJzeren Rijn"" (nr. 2-131);

- van mevrouw Erika Thijs aan de Minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het toenemend gebruik van het geneesmiddel Rilatine" (nr. 2-121);

- van mevrouw Sabine de Bethune aan de Minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de systematische opsporing van baarmoederhalskanker" (nr. 2-123);

- van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Minister van Binnenlandse Zaken over "de doorlichting van de werking van het Telerad-systeem" (nr. 2-129).

– **De Senaat is het eens met deze regeling van de werkzaamheden.**

Stemmingen

(De naamlijsten worden in de bijlage opgenomen.)

Recommandations de la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives concernant la politique gouvernementale à l'égard de l'immigration (Doc. 2-112)

Mme Mia De Schamphelaere (CVP). – Nous avons collaboré de manière constructive à ces recommandations. Certaines de nos suggestions figurent d'ailleurs dans le texte. Cependant, nous nous sommes abstenus lors du vote en commission parce que la majorité a rejeté plusieurs propositions utiles de notre groupe, notamment notre amendement demandant au gouvernement de travailler de la manière la plus efficace possible.

La réponse donnée hier par le ministre nous incite encore davantage à nous abstenir. Je rappelle que le 1er octobre 1999, le gouvernement annonçait une nouvelle politique en matière d'immigration. Il promettait, dans l'année, la réforme de la procédure d'asile, la réorganisation des services, la mise en place d'une nouvelle administration, sans oublier la résorption du retard dans le traitement des demandes d'asile.

Hier, soit le 3 mai 2000, le ministre nous a affirmé que toutes ces promesses seront tenues. En effet, il a constaté qu'un groupe travaillant à la préparation de cette politique réfléchit à un avant-projet de loi de réforme de la procédure d'asile. Il a constaté également que l'Office des étrangers est au point mort et qu'une nouvelle dynamique administrative est nécessaire. Seule la campagne de régularisation a été mise en œuvre rapidement, mais le traitement des demandes est ralenti par des obstacles politiques et des difficultés administratives. Ce manque d'efficacité de la politique menée en matière d'immigration nous incite à nous abstenir lors du vote sur ces recommandations.

M. Georges Dallemagne (PSC). – L'importance du débat sur l'immigration pour l'avenir de nos sociétés et la qualité de notre démocratie, l'importance des recommandations formulées par le Sénat en la matière méritent que l'on tente de dépasser le clivage majorité - opposition.

Je dois vous avouer que les recommandations telles qu'elles étaient initialement formulées nous paraissaient souvent vagues, voire insipides, et contenaient même des discriminations à l'égard de certaines catégories de personnes. Comme d'autres, notre groupe a activement contribué à améliorer ces recommandations en déposant une série d'amendements ou en proposant des modifications dont la plupart ont été acceptées.

Nous avons notamment inclus dans les recommandations notre préoccupation concernant l'accès au territoire des

Aanbevelingen van de commissie voor de Binnenlandse Zaken en de Administratieve Aangelegenheden betreffende het regeringsbeleid met betrekking tot de immigratie (Stuk 2-112)

Mevrouw Mia De Schamphelaere (CVP). – We hebben constructief meegewerkt aan deze aanbevelingen. Heel wat opmerkingen, verbeteringen en aanvullingen van onze fractie op de oorspronkelijke aanbevelingen, werden bij de definitieve redactie ingelast. Toch hebben we ons in de commissie bij de stemming onthouden omdat zinvolle voorstellen van onze kant voor de meerderheid niet in de aanbevelingen konden worden opgenomen. Hoewel tijdens het debat gisteren nog bleek dat velen protesteerden tegen de te langzame afhandeling van de regularisatieaanvragen, wordt ons amendement waarbij de commissie aan de regering vraagt om zo efficiënt mogelijk te werken, onbegrijpelijker wijze verworpen.

Na het antwoord van de minister, gisteren, zien we nog meer redenen om ons te onthouden. Op 1 oktober 1999 stelden de minister en de regering aan de publieke opinie hun totaal vernieuwd immigratiebeleid voor. Binnen het jaar zou de asielprocedure radicaal hervormd en ingekort zijn. Binnen het jaar zou er een reorganisatie van de diensten komen en een nieuwe administratie aan de slag zijn. Binnen het jaar zou de achterstand bij de behandeling van de asielaanvragen weggewerkt zijn. Dit alles is komende, vertelde de minister ons gisteren op 3 mei 2000, want de minister stelde vast dat een beleidsvoorbereidende groep zich beraadt over een voorontwerp van wet tot hervorming van de asielprocedure. De minister stelde bovendien vast dat de dienst Vreemdelingenzaken dood is en er dus dringend werk moet worden gemaakt van een nieuwe administratieve dynamiek. De minister had geen cijfers over de nog weg te werken achterstand, maar vertelde wel dat hieraan wordt gewerkt. Door een dienst die dood is dus. Alleen de regularisatiecampagne die er op vraag van één coalitiepartner snel moest komen, in een totaal verkeerde chronologie overigens, is er snel gekomen. Maar de behandeling van al die aanvragen loopt opnieuw spaak door politiek gehakketak en gebrek aan administratieve begeleiding. In het concrete dagdagelijkse beleid zien we dus bijzonder weinig van de beloofde daadkracht en efficiëntie in het immigratiebeleid. Daarom onthouden we ons bij de stemming over de aanbevelingen van de commissie in verband met het regeringsbeleid.

De heer Georges Dallemagne (PSC). – Het debat over de immigratie is van dermate groot belang voor de toekomst van onze maatschappij en voor de kwaliteit van onze democratie dat we moeten pogen de scheidslijn tussen meerderheid en oppositie te overschrijden. Onze fractie heeft dan ook actief meegewerkt aan de verbetering van de tekst van de aanbevelingen via amendementen of voorstellen tot wijzigingen die meestal werden aanvaard.

Zo hebben we in de aanbevelingen uiting gegeven aan onze bezorgdheid over het feit dat de toegang tot het grondgebied voor personen die legitiem hun land ontvluchten omdat ze er vervolgd worden, bemoeilijkt dreigt te worden door maatregelen die in de herkomstlanden getroffen worden, bijvoorbeeld door rijkswachtdetachementen of door de luchtvaartmaatschappijen.

personnes qui fuient légitimement leur pays en raison de persécutions. Des dispositifs mis en place par la Belgique dans le pays d'origine pourraient en effet entraver l'accès au territoire de ces personnes. Notamment, le contrôle exercé depuis peu par certains détachements de gendarmerie dans des pays d'émigration forte vers la Belgique renforce les obstacles que rencontrent ces personnes. Le rôle accru attribué aux compagnies d'aviation en matière de contrôle des documents de voyage constitue également un danger potentiel pour les véritables réfugiés.

Nous avons également demandé et obtenu que soit mentionné explicitement que les administrations et les commissions en matière d'immigration et de régularisation fonctionnent de manière objective et que dès lors, la désignation, la nomination et la promotion du personnel soient dépolitisées. Je ne peux donc que dénoncer encore une fois la politisation et les marchandages honteux qui ont prévalu et qui prévalent encore dans la mise en place de la commission de régularisation. Cette politisation a déjà provoqué des retards, évoqués par Mia De Schamphelaere, dans le processus de régularisation et elle pourrait en compromettre l'efficacité.

Concernant l'accueil des demandeurs d'asile, la décision récente du gouvernement de fournir une aide matérielle aux candidats réfugiés sous forme de logement, de soins de santé et d'aliments, en lieu et place d'une aide financière, est censée combattre les abus. Nous verrons bien s'il en est ainsi. Par contre, ce qui est certain, c'est que cette politique coûte cher et a tendance à remplacer l'aide sociale par ce que les ONG dénoncent légitimement comme de la charité publique. Il faudra donc impérativement maintenir le choix pour tout CPAS entre une aide matérielle et une aide financière, comme c'est spécifié dans la version finale des recommandations.

Les recommandations concernant le statut particulier des mineurs ont également été améliorées. On peut cependant regretter que soit toujours autorisé le refoulement vers leur pays de mineurs non accompagnés, y compris lorsqu'il n'y ont plus de famille.

Parmi les autres éléments importants des recommandations, je voudrais souligner également l'urgence qu'il y a à trouver des solutions pour les personnes qui fuient des situations de crise temporaire, notamment des guerres. La mise au point de ce qu'on a appelé le statut B devrait permettre d'accueillir dignement des personnes qui ne répondent peut-être pas aux critères de la Convention de Genève mais qui nécessitent une protection et une assistance provisoires, à durée limitée, dans les pays de l'Union européenne, et en particulier en Belgique.

Les améliorations que je viens d'évoquer ainsi que certaines des propositions faites par d'autres groupes politiques ont permis de sensiblement améliorer les recommandations finales. Notre groupe émettra donc un vote positif.

Ces recommandations constituent néanmoins un compromis et il me semble que nous aurions pu être plus ambitieux et, dans certains cas, plus attentifs au respect des droits humains.

Par exemple, concernant les centres fermés, la commission a timidement estimé qu'à terme, leur existence même devrait être remise en question. La fermeture de ces centres n'a pas été recommandée à court terme et la commission n'a même pas accepté l'amendement que j'avais déposé et qui prévoyait que la durée de détention ne pouvait pas excéder deux mois.

Ook werd op onze vraag uitdrukkelijk gesteld dat de administraties en de commissies voor immigratie objectief moeten kunnen werken en dat de aanduiding, de benoeming en de bevordering van het personeel dus gedepolitiseerd moet worden. Ik wil hier dan ook de schandelijke politieke afspraken aanklagen die een rol gespeeld hebben bij de installatie van de regularisatiecommissie.

In verband met de opvang van de asielzoekers vinden wij het van belang dat elk OCMW de keuze moet blijven hebben tussen het verstrekken van materiële hulp of van financiële hulp.

Ook de aanbevelingen met betrekking tot de minderjarigen werden verbeterd, al blijft terugdrijving van niet-vergezeldde minderjarigen naar hun land van herkomst toch nog mogelijk. Onder de andere belangrijke elementen van de aanbevelingen wil ik wijzen op de dringende noodzaak om een oplossing te vinden voor mensen die tijdelijke crisissituaties ontvluchten. Dankzij de invoering van een B-statuuut zouden mensen die niet onder de toepassing van het Verdrag van Genève vallen toch een tijdelijk onderkomen moeten kunnen krijgen in de landen van de Europese Unie.

Deze en andere wijzigingen betekenen een aanzienlijke verbetering van de uiteindelijke aanbevelingen en daarom zal onze fractie ze goedkeuren.

Toch zijn er een aantal minpunten, meer bepaald wat de bescherming van de mensenrechten betreft. Zo is het standpunt van de commissie over de afschaffing van gesloten centra zeer terughoudend en werd mijn amendement over een maximumduur van twee maanden voor de opsluiting verworpen. Ook is de keuze van de personen die worden opgesloten veelal willekeurig.

Met betrekking tot de personen die hun regularisatie hebben aangevraagd is er een probleem wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft. Door een vergetelheid van de federale regering is er geen wettelijke grondslag voor de desbetreffende circulaire van de minister van Werkgelegenheid.

Tot besluit wil ik nog zeggen dat dit verslag slechts zin heeft als het integraal door de regering wordt in acht genomen. We zullen dus nauwlettend toezien op de toepassing ervan.

Pourtant, ce délai maximal de deux mois est considéré par beaucoup comme la limite au-delà de laquelle la détention devient difficilement supportable.

Il faut aussi regretter, et cela ne se retrouve pas non plus dans les recommandations de la commission, que c'est l'arbitraire qui règne quant au choix des personnes qui sont détenues.

En ce qui concerne le droit au travail des personnes qui ont demandé leur régularisation, force est de constater que le gouvernement a bricolé en la matière puisqu'il s'est souvenu tardivement qu'il fallait permettre l'accès au marché de l'emploi pour les personnes régularisées, qu'il n'a pris aucune disposition pour les candidats à la régularisation et que la circulaire de la ministre de l'Emploi et du Travail concernant l'accès au travail des personnes régularisées souffre d'un problème de base légale.

J'aimerais simplement terminer ces quelques commentaires en disant qu'un tel rapport n'a de sens que s'il est véritablement pris en compte par le gouvernement, pas simplement par morceaux choisis qui lui conviennent mais dans sa totalité. J'espère qu'il en sera ainsi. De l'aveu même du ministre, ces recommandations sont mesurées. Nous serons donc attentifs à leur application totale.

M. Frans Lozie (AGALEV). – *La problématique relative à l'immigration et à la politique des étrangers fait actuellement l'objet d'un large débat de société. Agalev se réjouit d'avoir l'occasion de marquer de son empreinte la politique menée en la matière par le gouvernement. Nous sommes également satisfaits de constater qu'au Sénat, au-delà des clivages entre les partis, il existe une réelle volonté de soutenir cette politique.*

Ce rapport, qui contient diverses recommandations importantes, prouve que les pouvoirs publics prennent au sérieux la politique des étrangers. J'espère que le Sénat continuera à remplir son rôle d'observateur critique et contribuera à trouver de bonnes solutions. Aussi, nous voterons les recommandations de la commission.

M. Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – *Le groupe VU-ID s'abstiendra à l'occasion de ce vote et ce, pour deux raisons. La première est que ce rapport ne tient pas suffisamment compte d'un certain nombre d'éléments, notamment le devoir d'intégration qui est pourtant essentiel pour que les nouveaux arrivants puissent faire partie de notre société.*

La deuxième raison constitue un avertissement à l'intention du gouvernement. A quoi servent les grands principes s'il ne sont pas mis en application? Je songe à la politique d'éloignement, aux incidents survenus à Gand et à Tirlemont ainsi qu'aux 55 Chinois arrêtés à Anvers et qui finiront probablement dans l'illégalité. Il faut cesser ce type de politique et agir de manière plus humaine.

M. le président. – Nous procédons donc au vote sur les recommandations.

Vote n° 1

De heer Frans Lozie (AGALEV). – Over de immigratieproblematiek en het vreemdelingenbeleid wordt op het ogenblik een belangrijk maatschappelijk debat gevoerd.

Agalev verheugt zich over de gelegenheid die ze krijgt om haar stempel te drukken op het regeringsbeleid inzake vreemdelingen. Een ander heuglijk feit is de bereidheid in de Senaat om dit regeringsbeleid, over de partijgrenzen heen, kritisch en ondersteunend te blijven volgen.

Het verslag bevat enkele belangrijke aanbevelingen. Dat is het zoveelste signaal, ook voor de bevolking, dat de overheid het vreemdelingenbeleid ernstig neemt. Ik hoop dat de Senaat deze kritische en ondersteunende rol zal blijven spelen teneinde tot goede oplossingen te komen. Wij zullen de aanbevelingen van de commissie dan ook goedkeuren.

De heer Vincent Van Quickenborne (VU-ID). – Ook de VU-ID-fractie zal zich bij de stemming onthouden. Wij hebben hiervoor twee redenen, die ik gisteren reeds heb aangehaald en hier nogmaals zal herhalen. Ten eerste wordt in het verslag te weinig rekening gehouden met o.a. een aspect zoals de inburgeringsplicht, die nochtans noodzakelijk is om nieuwkomers deel te laten worden van onze samenleving. De tweede reden is eerder een waarschuwing aan het adres van de regering. Wat baten mooie principes als ze niet worden gerealiseerd? Ik verwijs in dit verband naar het uitwijzingsbeleid van de regering, de incidenten in Gent en in Tienen en naar de 55 Chinezen die recentelijk te Antwerpen werden opgepakt en waarschijnlijk in de illegaliteit zullen verdwijnen.

Een dergelijk uitwijzingsbeleid moet worden gestopt. Het moet menselijk en humaan worden. Om die reden onthouden wij ons.

De voorzitter. – We stemmen nu over de aanbevelingen.

Stemming nr. 1

Présents: 63

Pour: 48

Contre: 6

Abstentions: 9

– **Les recommandations sont adoptées.**

Projet de loi spéciale modifiant l'article 41 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage (Doc. 2-265)

Vote n° 2

Groupe linguistique français

Présents: 26

Pour: 26

Contre: 0

Abstentions: 0

Le quorum des présences et la majorité simple sont atteints.

Groupe linguistique néerlandais

Présents: 36

Pour: 36

Contre: 0

Abstentions: 0

Le quorum des présences et la majorité simple sont atteints.

Dans les deux groupes linguistiques, au total, 62 membres ont voté pour; personne n'a voté contre; personne ne s'est abstenu.

La majorité des deux tiers est donc atteinte.

M. Siquet a voté pour.

– **Le projet de loi spéciale est adopté.**

– **Il sera transmis à la Chambre des représentants.**

M. le président. – L'ordre du jour de la présente séance est ainsi épuisé.

La prochaine séance aura lieu le mercredi 10 mai 2000 à 11 h.

(La séance est levée à 17 h.)

Excusés

Mme de Bethune et M. Van den Brande, en mission à l'étranger, M. Tobback, pour d'autres devoirs, demandent d'excuser leur absence à la présente séance.

– **Pris pour information.**

Aanwezig: 63

Voor: 48

Tegen: 6

Onthoudingen: 9

– **De aanbevelingen zijn aangenomen.**

Ontwerp van bijzondere wet tot wijziging van artikel 41 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof (Stuk 2-265)

Stemming nr. 2

Franse taalgroep

Aanwezig: 26

Voor: 26

Tegen: 0

Onthoudingen: 0

Het quorum en de gewone meerderheid zijn bereikt.

Nederlandse taalgroep

Aanwezig: 36

Voor: 36

Tegen: 0

Onthoudingen: 0

Het quorum en de gewone meerderheid zijn bereikt.

In beide taalgroepen samen hebben 62 leden voor gestemd; niemand heeft tegen gestemd; niemand heeft zich onthouden.

De tweederde meerderheid is dus bereikt.

De heer Siquet heeft voor gestemd.

– **Het ontwerp van bijzondere wet is aangenomen.**

– **Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.**

De voorzitter. – De agenda van deze vergadering is afgewerkt.

De volgende vergadering vindt plaats woensdag 10 mei 2000 om 11 uur.

(De vergadering wordt gesloten om 17 uur.)

Berichten van verhindering

Afwezig met bericht van verhindering: mevrouw de Bethune en de heer Van den Brande, met opdracht in het buitenland, de heer Tobback, wegens andere plichten.

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

Annexe

Bijlage

Votes nominatifs

Vote n° 1

Présents: 63
 Pour: 48
 Contre: 6
 Abstentions: 9

Pour

Michel Barbeaux, Marcel Cheron, Marcel Colla, Mohamed Daif, Georges Dallemagne, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwe, Jacinta De Roeck, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Jacques Devolder, Josy Dubié, Paul Galand, André Geens, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Meryem Kaçar, Mimi Kestelijn-Sierens, Marie-José Laloy, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Anne-Marie Lizin, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Philippe Mahoux, Johan Malcorps, Jean-Pierre Malmendier, Guy Moens, Philippe Monfils, Jacky Moraël, Philippe Moureaux, Marie Nagy, Clotilde Nyssens, Francis Poty, Didier Ramoudt, Jan Remans, Jacques Santkin, Louis Siquet, Martine Taelman, René Thissen, Myriam Vanlerberghe, Iris Van Riet, Magdeleine Willame-Boonen, Paul Wille.

Contre

Jurgen Ceder, Frank Creyelman, Roeland Raes, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Joris Van Hauthem, Wim Verreycken.

Abstentions

Ludwig Caluwé, Mia De Schamphelaere, Theo Kelchtermans, Erika Thijs, Hugo Vandenberghe, Chris Vandembroeke, Ingrid van Kessel, Patrik Vankrunkelsven, Vincent Van Quickenborne.

Vote n° 2

Groupe linguistique français

Présents: 36
 Pour: 36
 Contre: 0
 Abstentions: 0

Pour

Ludwig Caluwé, Jurgen Ceder, Marcel Colla, Frank Creyelman, Jean-Marie Dedecker, Paul De Grauwe, Jacinta De Roeck, Mia De Schamphelaere, Jacques Devolder, André Geens, Meryem Kaçar, Theo Kelchtermans, Mimi Kestelijn-Sierens, Jeannine Leduc, Kathy Lindekens, Frans Lozie, Michiel Maertens, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Guy Moens, Roeland Raes, Didier Ramoudt, Jan Remans, Gerda Staveaux-Van Steenberge, Martine Taelman, Erika Thijs, Hugo Vandenberghe, Chris Vandembroeke, Joris Van Hauthem, Ingrid van Kessel, Patrik Vankrunkelsven, Myriam Vanlerberghe, Vincent Van Quickenborne, Iris Van Riet, Wim Verreycken, Paul Wille.

Contre

N.

Abstentions

N.

Groupe linguistique néerlandais

Présents: 26

Naamstemmingen

Stemming nr. 1

Aanwezig: 63
 Voor: 48
 Tegen: 6
 Onthoudingen: 9

Voor

Tegen

Onthoudingen

Stemming nr. 2

Franse taalgroep

Aanwezig: 36
 Voor: 36
 Tegen: 0
 Onthoudingen: 0

Voor

Tegen

Onthoudingen

Nederlandse taalgroep

Aanwezig: 26

Pour: 26
Contre: 0
Abstentions: 0

Voor: 26
Tegen: 0
Onthoudingen: 0

Pour

Voor

Michel Barbeaux, Marcel Cheron, Mohamed Daif, Georges Dallemagne, Olivier de Clippele, Armand De Decker, Alain Destexhe, Nathalie de T' Serclaes, Josy Dubié, Paul Galand, Jean-Marie Happart, Marc Hordies, Jean-François Istasse, Marie-José Laloy, Anne-Marie Lizin, Philippe Mahoux, Jean-Pierre Malmendier, Philippe Monfils, Jacky Moraël, Philippe Moureaux, Marie Nagy, Clotilde Nyssens, Francis Poty, Jacques Santkin, René Thissen, Magdeleine Willame-Boonen.

Contre

Tegen

N.

Abstentions

Onthoudingen

N.

Dépôt de propositions

Propositions de loi

Article 81 de la Constitution

Proposition de loi instituant le congé parental (de Mme Sabine de Bethune; Doc. **2-418/1**).

Proposition de loi relative au harcèlement moral par la dégradation délibérée des conditions de travail (de M. Philippe Mahoux; Doc. **2-419/1**).

- **Ces propositions seront traduites, imprimées et distribuées.**
- **Il sera statué ultérieurement sur la prise en considération.**

Propositions prises en considération

Propositions de loi

Article 77 de la Constitution

Proposition de loi complétant la loi du 11 avril 1994 organisant le vote automatisé en vue de permettre le vote automatisé à distance (de MM. Alain Destexhe et Vincent Van Quickenborne; Doc. **2-410/1**).

- **Envoi à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Article 81 de la Constitution

Proposition de loi modifiant l'article 35 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail (de M. Vincent Van Quickenborne; Doc. **2-383/1**).

- **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi réglementant la pratique de l'autopsie après le décès inopiné d'un nourrisson (de M. Alain Destexhe; Doc. **2-409/1**).

Indiening van voorstellen

Wetsvoorstellen

Artikel 81 van de Grondwet

Wetsvoorstel tot instelling van het ouderschapsverlof (van mevrouw Sabine de Bethune; St. **2-418/1**).

Wetsvoorstel betreffende de morele intimidatie door middel van het opzettelijk verpesten van de arbeidsomstandigheden (van de heer Philippe Mahoux; St. **2-419/1**).

- **Deze voorstellen zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.**
- **Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.**

In overweging genomen voorstellen

Wetsvoorstellen

Artikel 77 van de Grondwet

Wetsvoorstel tot aanvulling van de wet van 11 april 1994 tot organisatie van de geautomatiseerde stemming om de geautomatiseerde stemming op afstand mogelijk te maken (van de heren Alain Destexhe en Vincent Van Quickenborne; Gedr. St. **2-410/1**).

- **Verzonden naar de commissie voor de Bin-nenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Artikel 81 van de Grondwet

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 35 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeids-overeenkomsten (van de heer Vincent Van Quickenborne; Gedr. St. **2-383/1**).

- **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel houdende regeling van de autopsie na het onverwachte overlijden van een zuigeling (van de heer Alain Destexhe; Gedr. St. **2-409/1**).

– Envoi à la commission des Affaires sociales.

Composition de commissions

Le Sénat est saisi d'une demande tendant à remplacer au sein de la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives, M. Michel Barbeaux par Mme Magdeleine WILLAME-BOONEN comme membre suppléant.

Demandes d'explications

Le Bureau a été saisi des demandes d'explications suivantes:

de Monsieur Alain **ZENNER** au Ministre des Affaires sociales et des Pensions sur «*l'attitude de l'ONSS face à des demandes de concordat ou d'excusabilité de faillis*» (n° 2-126)

de Monsieur Patrik **VANKRUNKELSVEN** au Vice-Premier Ministre et Ministre des Affaires étrangères sur «*la nouvelle stratégie militaire de l'OTAN*» (n° 2-127)

de Madame Anne-Marie **LIZIN** au Vice-Premier Ministre et Ministre des Affaires étrangères sur «*la composition des délégations nationales aux jeux olympiques*» (n° 2-128)

de Madame Anne-Marie **LIZIN** au Ministre de l'Intérieur sur «*l'audit portant sur le fonctionnement du système "Telerad"*» (n° 2-129)

de Monsieur Philippe **MONFILS** au Ministre de la Justice sur «*le non respect par les sociétés de télédistribution des conventions passées avec les sociétés d'auteurs*» (n° 2-130)

de Monsieur Jean-François **ISTASSE** au Vice-Premier Ministre et Ministre de la Mobilité et des Transports sur «*la réalisation du "Rhén d'acier"*» (n° 2-131)

– Ces demandes sont envoyées à la séance plénière.

Évocation

Par message du 28 avril 2000, le Sénat a informé la Chambre des représentants de la mise en œuvre, ce même jour, de l'évocation :

Projet de loi relative à la criminalité informatique (Doc. 2-392/1).

– Le projet de loi a été envoyé à la commission de la Justice.

Non-Évocation

Par message du 3 mai 2000, le Sénat a retourné à la Chambre des représentants, en vue de la sanction royale, le projet de loi non évoqué qui suit :

– Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Samenstelling van commissies

Bij de Senaat is een voorstel ingediend om in de commissie voor de Binnenlandse en voor de Administratieve Aangelegenheden, de heer Michel Barbeaux door mevrouw Magdeleine WILLAME-BOONEN als plaatsvervangend lid te vervangen.

Vragen om uitleg

Het Bureau heeft volgende vragen om uitleg ontvangen:

van de heer Alain **ZENNER** aan de Minister van Sociale Zaken en Pensioenen over «*de houding van de RSZ ten opzichte van de verzoeken om een gerechtelijk akkoord en de verzoeken van gefailleerden om verschoonbaar verklaard te worden*» (nr. 2-126)

van de heer Patrik **VANKRUNKELSVEN** aan de Vice-Eerste Minister en Minister van Buitenlandse Zaken over «*de nieuwe militair-strategische houding van de NAVO*» (nr. 2-127)

van Mevrouw Anne-Marie **LIZIN** aan de Vice-Eerste Minister en Minister van Buitenlandse Zaken over «*de samenstelling van de nationale delegaties voor de Olympische spelen*» (nr. 2-128)

van Mevrouw Anne-Marie **LIZIN** aan de Minister van Binnenlandse Zaken over «*de doorlichting van de werking van het Telerad-systeem*» (nr. 2-129)

van de heer Philippe **MONFILS** aan de Minister van Justitie over «*het niet-naleven door de kabelmaatschappijen van de overeenkomsten die ze met de auteursverenigingen hebben gesloten*» (nr. 2-130)

van de heer Jean-François **ISTASSE** aan de Vice-Eerste Minister en Minister van Mobiliteit en Vervoer over «*de aanleg van de "IJzeren Rijn"*» (nr. 2-131)

– Deze vragen worden naar de plenaire vergadering verzonden .

Evocatie

De Senaat heeft bij boodschap van 28 april 2000 aan de Kamer van volksvertegenwoordigers ter kennis gebracht dat tot evocatie is overgegaan, op die datum, van :

Wetsontwerp inzake informaticacriminaliteit (St. 2-392/1).

– Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Justitie.

Non-Evocatie

Bij boodschap van 3 mei 2000 heeft de Senaat aan de Kamer van volksvertegenwoordigers terugbezorgd, met het oog op de koninklijke bekrachtiging, het volgende niet geëvoceerde wetsontwerp :

Projet de loi modifiant la loi du 21 juin 1985 concernant l'enseignement et la loi du 4 août 1986 réglant la mise à la retraite des membres du personnel enseignant de l'enseignement universitaire et modifiant d'autres dispositions de la législation de l'enseignement (Doc. 2-393/1).

– **Pris pour notification.**

Messages de la Chambre

Par messages du 27 avril 2000, la Chambre des représentants a transmis au Sénat, tels qu'ils ont été adoptés en sa séance du même jour :

Notification

Projet de loi portant assentiment à la Convention établie sur la base de l'article K.3 du Traité sur l'Union européenne, relative à l'extradition entre les États membres de l'Union européenne, et à l'Annexe, faites à Dublin le 27 septembre 1996 (Doc. 2-206/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 27 avril 2000 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et la République tunisienne concernant l'encouragement et la protection réciproques des investissements, fait à Tunis le 8 janvier 1997 (Doc. 2-252/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 27 avril 2000 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment au Statut de Rome de la Cour pénale internationale, fait à Rome le 17 juillet 1998 (Doc. 2-329/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 27 avril 2000 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Projet de loi portant assentiment au Traité entre le Royaume de Belgique et le Royaume des Pays-Bas en matière d'intervention policière transfrontalière pour maintenir l'ordre public et la sécurité au cours du Championnat européen des Nations de Football en l'an 2000, signé à Bergen op Zoom le 26 avril 1999 (Doc. 2-366/1).

– **La Chambre a adopté le projet le 27 avril 2000 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.**

Dépôt d'un projet de loi

Le Gouvernement a déposé le projet de loi ci après:

Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et le Gouvernement de la République de Côte d'Ivoire concernant la promotion et la protection réciproques des investissements, fait à Bruxelles le 1er avril 1999 (Doc. 2-420/1).

– **Le projet de loi a été envoyé à la commission des Relations extérieures et de la Défense.**

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 21 juni 1985 betreffende het onderwijs en de wet van 4 augustus 1986 tot regeling van de pensioenstelling van de leden van het onderwijzend personeel van het universitair onderwijs en tot wijziging van andere bepalingen van de onderwijswetgeving (St. 2-393/1).

– **Voor kennisgeving aangenomen**

Boodschappen van de Kamer

Bij boodschappen van 27 april 2000 heeft de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat overgezonden, zoals ze ter vergadering van dezelfde dag werden aangenomen :

Kennisgeving

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst, opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie betreffende uitlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie, en met de Bijlage, gedaan te Dublin op 27 september 1996 (St. 2-206/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 27 april 2000 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Republiek Tunesië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, gedaan te Tunis op 8 januari 1997 (St. 2-252/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 27 april 2000 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met het Statuut van Rome van het Internationaal Strafgerechtshof, gedaan te Rome op 17 juli 1998 (St. 2-329/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 27 april 2000 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Wetsontwerp houdende instemming met het Verdrag tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden inzake grensoverschrijdend politieoptreden ter handhaving van de openbare orde en veiligheid tijdens het Europees Kampioenschap voetbal voor landenteams in het jaar 2000, ondertekend te Bergen op Zoom op 26 april 1999 (St. 2-366/1).

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 27 april 2000 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.**

Indiening van een wetsontwerp

De Regering heeft volgend wetsontwerp ingediend:

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Regering van de Republiek Ivoorkust inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, gedaan te Brussel op 1 april 1999 (St. 2-420/1).

– **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging.**

Rapports des ambassades belges concernant l'application des droits de l'homme

Par lettre du 27 avril 2000, le Secrétaire d'État à la Coopération au développement transmet, en exécution de l'article 3 de la loi du 7 février 1994 pour évaluer la politique de coopération au développement en fonction du respect des droits de l'homme, les rapports concernant l'application des droits de l'homme des ambassades belges pour 1998, toutefois sans conclusions politiques.

- **Envoi à la commission des Relations extérieures et de la Défense.**

Cour d'arbitrage – Questions préjudicielles

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au président du Sénat :

- la question préjudicielle concernant l'article 135, § 3, du Code d'instruction criminelle, posée par la Cour d'appel à Gand (numéro du rôle 1924);
 - les questions préjudicielles relatives à l'article 1er, § 2, 5°, de l'arrêté royal du 24 décembre 1993 portant exécution de la loi du 6 janvier 1989 de sauvegarde de la compétitivité du pays, confirmé par l'article 90 de la loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales, posées par le Conseil d'État (numéros du rôle 1931, 1932 et 1936, affaires jointes).
- **Pris pour notification.**

Verslagen van de Belgische ambassades inzake naleving van de mensenrechten

Bij brief van 27 april 2000 zendt de Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, in uitvoering van artikel 3 van de wet van 7 februari 1994 om het beleid van ontwikkelingssamenwerking te toetsen aan de eerbied voor de rechten van de mens, de verslagen inzake naleving van de Mensenrechten van de Belgische ambassades voor 1998, evenwel zonder beleidsconclusies.

- **Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging.**

Arbitragehof – Prejudiciële vragen

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof aan de voorzitter van de Senaat kennis van :

- de prejudiciële vraag betreffende artikel 135, § 3, van het Wetboek van strafvordering, gesteld door het Hof van Beroep te Gent (rolnummer 1924);
 - de prejudiciële vragen betreffende artikel 1, § 2, 5°, van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen, bekrachtigd bij artikel 90 van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, gesteld door de Raad van State (rolnummers 1931, 1932 en 1936, samengevoegde zaken).
- **Voor kennisgeving aangenomen.**